

Udvisning ved dom

- en undersøgelse af retspraksis

Aalborg Universitet - 10. semester
28. maj 2009
Dennis Jakobsen

Udvisning ved dom

- en undersøgelse af retspraksis

Uddannelsesinstitution: Aalborg Universitet

Opgave: Kandidatafhandling 10. Semester

Afleveringsdato: 28. maj 2009

Fag: Strafferet

Vejleder: Lars Bo Langsted

Engelsk titel: Deportation due to criminal conviction - an examination of the legal practice

Antal anslag: 163.778

Forfatter: Dennis Jakobsen

Indholdsfortegnelse

1	EXECUTIVE SUMMARY	4
2	INDLEDNING.....	7
3	FORMÅLET MED SPECIALET OG METODE	10
3.1	FORMÅLET	10
3.2	METODE	10
4	UDVISNING	11
4.1	UDVISNING SOM BEGREB OG PERSONERNE OMFATTET AF REGLERNE	11
4.2	REGLERNES OPBYGNING.....	12
4.3	UDVISNING HISTORIK SET	13
5	RETSPRAKSIS I FORHOLD TIL UDLÆNDINGELOVENS PARAGRAF 22-24	30
5.1	LOVLIGT OPHOLD	30
5.2	PARAGRAF 22	32
5.3	PARAGRAF 23	40
5.4	PARAGRAF 24	41
5.5	PARAGRAF 24A.....	41
6	UNDTAGELSESBETINGELSER VED UDVISNING	43
7	LITTERATURLISTE.....	52
7.1	BØGER	52
7.2	RAPPORTER.....	52
7.3	INTERNETTET	52
7.4	ANDET	53
8	BILAG: DOMSREGISTER	53
8.1	BILAG 1.....	53
8.2	BILAG 1A.....	55
8.3	BILAG 2.....	57
8.4	BILAG 3.....	59
8.5	BILAG 4.....	60
8.6	BILAG 5.....	64
8.7	BILAG 6.....	65
8.8	BILAG 7.....	71
8.9	BILAG 8.....	71

1 Executive summary

Since 2002, 3647 people have been deported from Denmark due to criminal convictions. In Denmark, the topic of deporting criminals has become a heated debate. There are two sides to this debate, the first side agrees with the governments hard deportation line because it has a deterrent effect, where as the other side argue that most crimes are crimes of affection which is not deliberate. There are two types of deportation, the first one is called administrative deportation, and the second is deportation due to criminal conviction. The purpose of this thesis is to find the legal practice in regard to deportation due to criminal conviction. The rules of deportation only apply to non Danish citizens, further more there are different categorizes of none citizens living in Denmark, depending upon if you come from United Nations country, Scandinavia, a schenge country or from any other place. The rules are mostly applied to people who have been giving a temporary or permanent residence permit, mostly refugees, people seeking asylum, people being reunited with their family or descendents of all of the above.

The Danish deportation rules are regulated in LBK nr 808 of 08/07/2008 or “foreign law”. You can only be deported if you are convicted of a crime. The law has a latter protection, depending upon the length of your stay in Denmark. The longer you have stayed in Denmark, the more serious the crimes most have to be for you to be deported. The general rule is that the crime, no matter what type, will result in prison for at minimum of years. But there is an exception to the rule, because some crimes are so unacceptable, they should result in deportation regardless of the length of the prison sentence. These crimes are written directly in to the law. But there are also some points of consideration also in the law. These points include, the persons age, the physical health, and to which country you feel the strongest connection to. But in the end it is the courts who decide if a person should stay in Denmark.

Deportation is not a new phenomenon, the first examples are from 1683, in those days there were no distinction between citizens or not. In 1875 the first foreign law was created. The purpose with the early laws was to keep certain people from entering Denmark. In 1954 a new law was created, the rules concerning deportation had more to do with pas rules and visa rules. In 1980 a revised foreign law was written, the Danish government had a comity analyze the current rules and propose new ones. In the revised law the focus was still not on deportation due to criminal conviction, that did not occur until the second rapport from the comity was delivered in 1983. Where they proposed that deportation due to criminal convection should be expanded, and separated. The following years

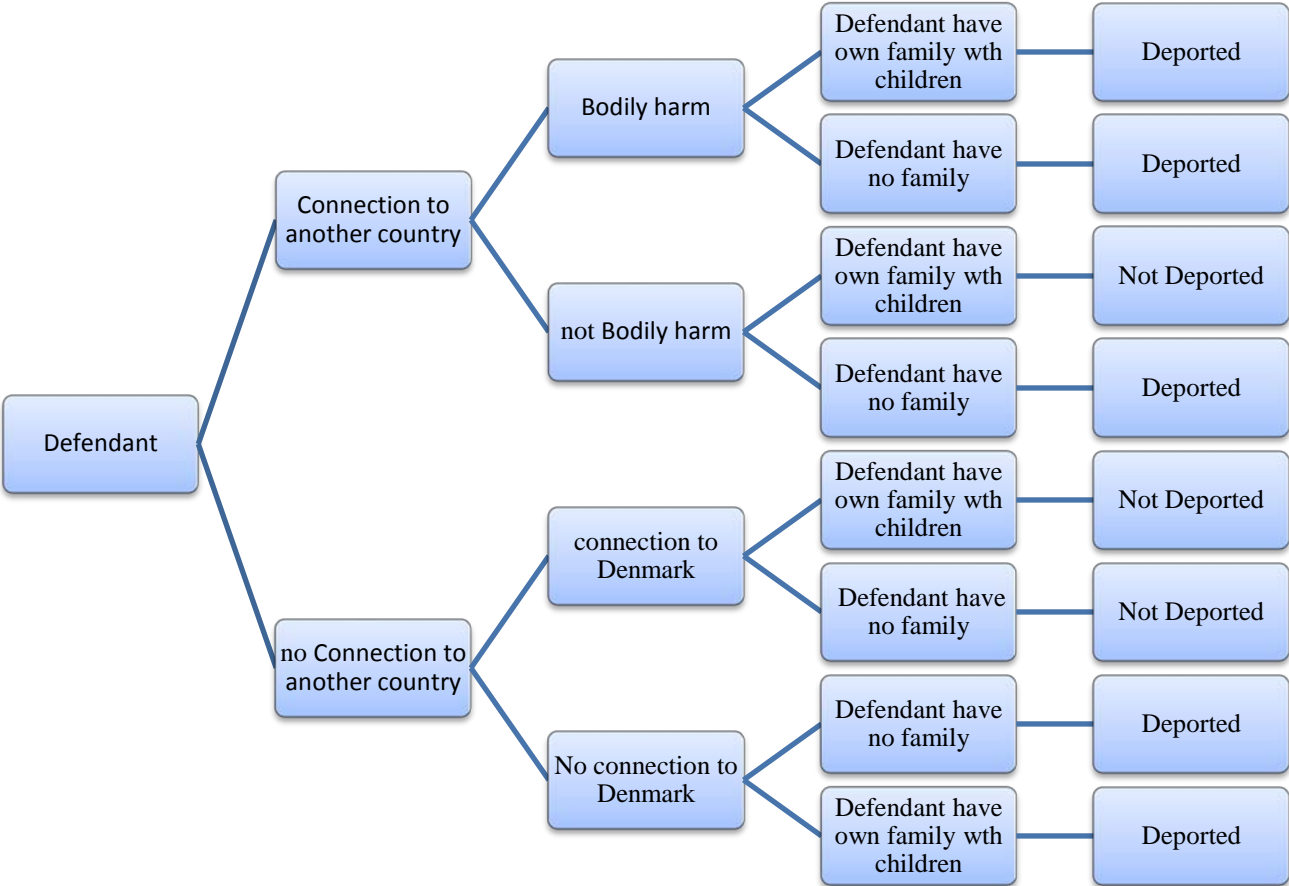
the rules expanded and new rules came to. In 1998 the law was reformed once more, and once again the focus was harsher punishment and lesser demand for deportation. In 2006 the law was reformed again and a new punishment was implemented, it was now possible to receive a conditional deportation sentence, that would act as a sort of parole and thereby giving a second chance.

The deportation rules are article 22-24 where 22 includes the people who have been living the longest in Denmark, and 24 include the people who haven't been living long in Denmark. A prison sentence is not a requirement, also psychiatric sentence in hospitals or similar are included. In article 22 specific crimes are listed which should result in deportation. It is legal practice that any form of attempt, or persuasion of others to commit a crime can also result in deportation. Negligence does not merit deportation. The most common crimes are narcotics crimes, robbery, murders, rape and assault charges. These types of crimes are also specified in the law. If you are charged for breaking the law, you can be certain that the district attorney will demand deportation. There is only one type on crime where you can argue that the article does not apply, which is that of assault charges, it is only the most grievous assault charges. The difference, being among other things, the risk for serious injuries, and not the actual injuries. The use of an object is always grievous.

The legal practice has changed, previously the most vital reason for not being deported was ones connection to the Danish society, if the person had a strong Danish connection, the crime committed would have had to be very serious for it to result in deportation. Today things are different, if a person has any ties to another country they will be deported, this is seen as the most important factor. If you do not have any relations to a foreign country, as well you don't have a good connection to Denmark you will still be deported.

Practice is also that if you are sick, you will be deported unless the treatment you will receive in the country you are being deported to, prove to be inferior. Many defendants have children and families, but this fact does not matter much unless the crime is in the category of being no bodily harm. There is a tendency toward children and family, meaning more in less serious crimes. A summary of the legal practice can be put in to a model, of course it is can only be used as a guideline.

Figure 1: Deportation model

Kilde: Egen tilvirkning

2 Indledning

Udvisning er blevet et meget omdiskuteret emne i den daglige debat. Debatten handler om hvorvidt udvisning har en præventiv virkning eller ej. Modstandernes største argument, er at de fleste forbrydelser er affektionsforbrydelser, og den kriminelle derfor ikke overvejer straffen. Tilhængerne argumenterer for at når den kriminelle bliver fjernet fra sine omgivelser, har denne ikke negativ indflydelse på nærmiljøet.

Udvisning gælder selvfølgelig kun for ikke-danske statsborgere, og kritikere af regeringen hårde linje med hensyn til kriminalitet, mener at udvisning er blevet et politisk redskab til signallovgivning.

Selvom man ofte i medierne hører om udvisningsdomme, og politikerne ofte bruger stramning af loven om udvisning som et tegn på handling, så giver medierne naturligvis ikke et overblik over emnets omfang.

Birthe Rønn Hornbech udtalte i et svar til Folketingets integrationsudvalg, at der siden 2002 er blevet udvist 8371 mennesker fra Danmark¹. Af de 8371 mennesker er de 3647 udvist ved dom, resten er administrativt udvist. Hvorvidt det har haft en positiv virkning eller ej på kriminalitet, eller om det er for mange udvisninger eller for få, må være en politisk og samfundsmæssig debat.

Som man kan læse af hendes svar, er der altså tale om to måder hvorpå man kan blive udvist fra Danmark administrativt og ved dom. På hjemmesiden Borger.dk fremgår det at administrativ udvisning er:

”udlændinge, der opholder sig i kort tid i Danmark - mindre end seks måneder - kan blive udvist af Danmark af Udlændingetjenesten. Det gælder udlændinge, der opholder sig i landet på eksempelvis turistvisum eller midlertidig opholdstilladelse. Udlændingetjenesten kan blandt andet udvise disse udlændinge for:

- *tyveri*
- *ulovligt arbejde*
- *manglende penge til egen forsørgelse*

¹ <http://jp.dk/indland/article1557605.ece> artikel i JP d. 02-01-2009

- *at udgøre en trussel mod den offentlige orden, statens sikkerhed eller sundhed²*”

Udvisning ved dom gælder ifølge borger.dk for:

”udlændinge, der har opholdstilladelse i Danmark, kan i forbindelse med en dom for kriminalitet blive dømt til udvisning af Danmark. Udlændingen vil først blive sendt ud af landet, når dommen er afsonet i et dansk fængsel. Efter udsendelsen vil udlændingen have indrejseforbud i Danmark.

Når en domstol skal tage stilling til en mulig udvisning af Danmark, bliver der blandt andet. lagt vægt på:

- *kriminalitetens karakter*
- *tidligere domme*
- *tilknytning til Danmark ”*

Politisk set er der også sket ændringer, idet Udlændingeloven er blevet ændret flere gange. Fra politisk side er der også en debat i gang om at sænke kravene for udvisning, sådan at simple forbrydelser også kan resultere i udvisning. Regeringen arbejder i øjeblikket på en ”bandepakke”, som skal dæmpe bande kriminaliteten, forslaget i dens egentlige udformning har vi endnu ikke set idet ”pakken er i gang med at blive behandlet”, men det væsentlige er højere straffe og udvisning også for ulovlig våbenbesiddelse. Hvorvidt det er signal lovgivning eller ej, så tyder det på at pakken bliver hastevettaget. Rigspolitichefen har selv udtalt, at mindst 100 bande medlemmer kan udsendes fra Danmark.

Med cirka 3600 sager på 6 år er emnet også juridisk interessant. Dette skyldes at der til trods for en righoldig retspraksis ikke er skrevet meget om emnet. Udlændingetjenesten skriver lidt om de krav retten lægger vægt på, når de skal vurdere en udvisning. Der findes dog bøger hvor af de fleste er ældre, eksempelvis bogen Udlændingeret fra 2006 af Lone Birgitte Christensen mfl. hvor udvisning indgår som et kapitel deri, men fokus syntes at være mere på fortolkning af reglerne end retspraksis. Bogen bliver også kategoriseret som værende forfatnings og forvaltningsretlig, bogen er den nyeste på området. Udlændingeloven er blevet ændret mange gange, men hvad har formålet med

²<https://www.borger.dk/Emner/udlaendingeidanmark/opholdidanmark/opholdogasy/Sider/udvisningafdanmark.aspx>

ændringer været? og hvad er begrundelse for at loven i dag er som den er? Som jeg nævnte før diskutere regeringen meget udvisning, men uanset hvad regeringen ønsker, er det stadig op til domstolen at vurdere, hvorvidt en person skal udvises, men det interessante er hvordan domstolen fortolker disse regler lavet af politikerne både dem om selve udvisningen og så de grunde der taler for og imod, om en person skal blive i landet. Derudover er det også interessant at undersøge og praksis har ændret sig. Dette er bare nogle af de mange spørgsmål som jeg finder at emnet stiller. Det er også denne undren, som fangede min interesse for emnet. Til trods for at emnet er populært, er disse spørgsmål ikke blevet besvaret og det er blandt andet derfor jeg mener, at området skal undersøges.

Dette leder mig frem til følgende formål med specialet.

3 Formålet med specialet og metode

3.1 Formålet

Formålet med specialet består af tre dele.

1. At opnå en forståelse af motiverne bag udlændingeloven igennem tiden
2. At undersøge retspraksis med fokus på udvisning. Hvordan bliver reglerne fortolket af domstolen?
3. Hvilke betingelser er afgørende, når domstolen skal vurdere om en person skal udvises.

3.2 Metode

Jeg har valgt at dele afhandlingen ind i tre dele.

1. Udlændingelovens historiske udvikling frem til 2009, ved at redegøre for motiverne bag hver ændring der er sket på udvisningsområdet. Det er mit mål for denne del at skrive en brugbar litteratur om motiverne igennem forarbejder, behandlinger og betænkninger med mere. For at jeg kan vurdere hvordan bestemmelserne bliver anvendt af domstolene, er det nødvendigt for mig at vide hvad formålet ved den enkelte bestemmelse var, dette afsnit skal skabe den forståelse.
2. Efter jeg har forstået motiverne bag bestemmelserne bag udvisning, vil jeg vurdere de domme som tager udgangspunkt i en bestemt paragraf, men som har forskellige resultater. Meningen med denne del er at belyse retspraksis og domstolenes fortolkning af reglerne om udvisning. Jeg vil i dette afsnit ikke fokusere på om der sker udvisning eller ej.
3. Til sidst vil jeg med udgangspunkt i udlændingelovens paragraf 26 finde hvad retten lægger vægt på i deres vurdering af om en person skal udvises, og dermed finde ud af hvordan paragraf 26 bliver fortolket og undersøge, om der er en sammenhæng i udvisningssagerne.

4 Udvisning

4.1 Udvisning som begreb og personerne omfattet af reglerne

I dette afsnit vil jeg kort nævne de forskellige kategorier som udlændinge kan inddeles i. Udvisning omfatter kun personer som opholder sig i Danmark, og som ikke er danske statsborgere. Grunden til at disse personer opholder sig i Danmark kan være mange. Der er folk som opholder sig i Danmark fordi de har visum, de gerne vil arbejde, de er studerende, au pair, eller praktikanter. Så er der dem der har søgt om familiesammenføring, og dem som er her på baggrund af en aftale Danmark har med bestemte lande, en aftale om at statsborgere kan opholde sig længere tid hos hinanden det såkaldte ”working Holiday” begreb. Fælles for disse personer er, at deres ophold kun er af midlertidig karakter, det er kutyme at de rejser hjem efter deres visum er udløbet, eller når studier er færdigt og så videre.

Så er der gruppen hvis formål med at komme til Danmark er, at blive boende her resten af deres liv, det kunne være asylansøgere, der findes fire typer af asylansøgere, den første er den almindelige asylansøger,

”en asylansøger er en udlænding, som søger om ret til at opholde sig som flygtning i et andet land og blive beskyttet af dette land, men som endnu ikke er blevet anerkendt som flygtning”³.

Så er der en spontan asylansøger. Det er en asylansøger, der søger om asyl, og som ikke har en opholdstilladelse i forvejen (eksempelvis en familiesammenføringstilladelse). Den tredje kategori er registreret spontan asylansøger som er en udlænding, der er indrejst i Danmark og efterfølgende har søgt om asyl, og hvor Danmark har påtaget sig ansvaret for at behandle asylansøgningen. Den sidste kategori er uledsaget mindreårig asylansøger, som er mindreårige asylansøgere, der ved deres indrejse i Danmark ikke har haft ledsagere eksempelvis forældre eller andre myndige personer, der kan anses for at være trådt i forældrenes sted.

Den sidste gruppe hvis formål også er opholdstilladelse på ubestemt tid, disse er flygtninge og en flygtning er en person, hvis ansøgning om asyl er imødekommet, og som således har fået opholdstilladelse som flygtning.

³ http://www.nyidanmark.dk/da-dk/spoergsmaal_og_svar/asyl/ d.06/03-2009

Derudover er der også konventionsflygtning som er en flygtning, som anses for omfattet af FN's Flygtningekonvention. Ifølge konventionen er flygtninge personer, som har en velbegrunnet frygt for forfølgelse på grund af race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller politiske opfattelser denne gruppe er omtalt i udlændingelovens paragraf 7. Til sidst er der kvoteflygtninge udlændingelovens paragraf 8 som er en flygtning, der befinder sig uden for Danmark, og som kan blive genbosat i Danmark efter aftale med De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge (UNHCR) eller lignende international organisation.

Nogle grupper af personer kan også opholde sig i Danmark uden at være dansk statsborger, og uden at være omfattet af de førnævnte grupper. Den første af disse grupper er personer fra Finland, Island, Norge, og Sverige, disse personer kan indrejse og opholde sig uden tilladelse i Danmark jævnfør udlændingelovens paragraf 1. Den næste af disse grupper er statsborgere i EU og Eøslande, de kan frit indrejse og opholde sig i 3. måneder (eventuelt 6.måneder) Jævnfør udlændingelovens paragraf 2. Eu-direktiver giver medlemslandene ret til at udvise borgere hvis de udgør en alvorlig trussel mod samfundet. Udgangspunktet er at det er medlemslandenes egen lovgivning som skal bruges, så længe man respekterer Eu-retten. Udvisning af Eu-borgere er omfattet af udlændingelovens paragraf 25 om administrativ udvisning, fordi deres opholdstilladelse er op til 6 måneder, og derfor ikke relevant i henhold til dette speciale. Den tredje af disse grupper omhandler personer der har opholdstilladelse i et andet Schengenland de kan frit indrejse og opholde sig i op til 3 måneder jævnfør udlændingelovens paragraf 2b. Da denne gruppe kun kan opholde sig i Danmark i op til 3 måneder er de også omfattet af udlændingelovens paragraf 25 om administrativ udvisning og derfor ikke relevant i henhold til dette speciale.

Uanset hvad grunden til opholdet er eller hvilken persongruppe man tilhører, kan opholdet i Danmark afbrydes ved at personen udvises. I henhold til Udlændingelovens paragraf 32 stk. 1 medfører en dom, kendelse eller beslutning om udvisning, at den pågældende persons visum eller opholdstilladelse bortfalder. Ydermere får personen indrejseforbud indtil tilladelse gives på ny.

4.2 Reglernes opbygning

Reglerne om udvisning ved dom omfatter i 2009 Udlændingelovens kap. 4, forudsætningen er at den personen findes skyldig i en lov overtrædelse og idømmes straf herfor. Beslutningen om udvisning, træffes af retten efter anklagemyndighedens krav i forbindelse med straffesagen. Grundprincippet i UL kap.4 er jo længere man har haft lovligt ophold i Danmark, des mere skærpes betingelserne til en lovovertrædelse og længden af straffen, dette kaldes en trinvis beskyttelse imod

udvisning, jo længere man har opholdt sig jo mere beskyttet er man. Den bedste beskyttelse er i paragraf 22, hvor man er omfattet efter 9 år som udlænding og 8 år som flygtninge er omfattet. Reglerne har også undtagelser, således at man kan udvises hvis man idømmes en straf af en bestemt længde, derudover er der i paragraf 22 en særlig udvisningsadgang idet der er beskrevet nogle konkrete overtrædelser som bør medføre udvisning, det særlige er her at der ikke er et krav om at den idømte straf skal være af en vis længde. Paragraf 23 og 24 er de to andre trin, og det er sådan at udvisningsgrundende i paragraf 22, også kan anvendes i paragraf 23 og 24 og grundende i paragraf 23 også kan anvendes i paragraf 24, hvilket er logisk nok idet alvorligere forhold, også skal kunne anvendes på personer som har opholdt sig kortere tid i Danmark. Udvisnings begrundende ved dom er således affattet i paragraf 22-24, paragraf 25 omhandler administrativ udvisning. Uanset om en person har overtrådt en af bestemmelserne i paragraf 22-24 så kan personen ikke udvises, uden at der sker en vurdering i henhold til paragraf 26 som er undtagelsesbetingelserne til udvisningsspørgsmålet.

4.3 Udvisning historik set

Udvisning af personer er ikke et nyere fænomen, men har foregået i flere hundrede år. Et tidligt eksempel er Danske lov af 6-1-12, der siger at man skal ”rømme kongens rige og lande” hvis man forbryder sig. Denne lov er fra 1683 og selv om begreberne ikke er de samme som i dag, så må betydningen være den samme, at man skal forlade landet. Det forrige eksempel omhandler landsforvisning, dog kunne man på lovens tidspunkt også blive forvist fra et bestemt sogn eller landssted.

Et senere eksempel er fra ”Trykkefrihedsforordningen af 27. september 1799” paragraf 2, som hvor overtrædelse også giver landforvisning, hvis man trykker noget som kunne være kritisk eksempelvis imod kongen. Den slutter af med at hvis personen alligevel opholdte sig i Danmark efter udvisning ” *bør han arbeide i Jern sin Livs Tid.*”. Det interessante fra de love er, at de ikke skelner mellem ”danske borgere” og andre, alle kunne i princippet, hvis de overtrådte loven, blive landsforvist, og derfor tvunget til at forlade landet. Det var først senere at man begyndte at skelne mellem borgere, dog brugte man ikke begrebet statsborger men andre udtryk eksempelvis indfødsret. I 1800 tallet begyndte man så småt at begrænse udlændiges ret til at opholde sig i Danmark, og allerede her begynder der at opstå regler for kriminelle udlændinge. Det første eksempel er fra 1805 og er en plakat (mindre lov) af 19. april 1805, som gav politiet mulighed for at udvise kriminelle udlændige når deres straf var udstået. Allerede her ser man også en betingelse i antal år, idet man må forstå plakaten sådan at udvisning på grund af kriminalitet, ikke kan ske hvis den pågældende

person har opholdt sig lovligt i Danmark i tre år eller mere. Det interessante her er at det er den første lov, om udvisning af kriminelle, og den tager også stilling til det som vi i dag kalder tilknytningsforholdet.

Senere blev reglerne om udvisning af udlændige en del af straffeloven, første gang i straffeloven af 1866 paragraf 16. Denne lov omtaler så småt også ”beskaffenheden af forbrydelsen” hvilket er de første tegn på at man begynder at skelne mellem forbrydelsen art og karakter.

I året 1875 fik man den første udlændige lov eller fremmedlov med populærtitlen ”tilsynet med fremmede og rejsende”(lov.nr.52 af 15. maj 1875) som oprindeligt var tiltænkt musikanter, gøglere, og artister med dyr, samt fremmede uden forsørgelsesret (ikke ret til fattighjælp). Denne lov gav mulighed for at udvise i henhold til paragraf 13 som er generalklausulen. Her fremgår det at opholdskravet er blevet sat ned til 2 år, og det gælder for folk uden indfødselsret eller forsørgelsesret. Klausulen omtaler ikke hvilke typer af adfærd som kan begrunde en udvisning, der står blot ”forhold der kan give anledning ” hvilket betyder at det er en skønsvurdering. Det er også i denne lov man for første gang skelner mellem administrativ udvisning, og udvisning ved dom. Loven må forstås sådan at dem som har opholdt sig i mindre end to år og ikke har indfødselsret eller forsørgelsesret, kan udvises uden dom, personer som havde opholdt sig mere end to år kunne kun udvises ved dom. Generalklausulen i paragraf 13 blev først ophævet i 1973 da udlændingeloven blev ændret.

4.3.1 Udlændingeloven af 1952 lovbekendtgørelse nr. 224 af 7.juni1952

I 1952 kom udlændingeloven, som samtidigt ophævede den tidligere fremmedlov. Denne lov omtaler i paragraf 5 risikoen for udvisning af Danmark, disse grunde omhandler mest overtrædelse af pasreglerne, visumregler, mødepligt og så videre. Der er dog taget stilling til udvisning på grund af kriminalitet, dog kan det ikke læses direkte, jævnfør paragraf 4 stk. 1 nr. 1 som henviser til paragraf 2 stk. 1 nr. 4-6. Paragraf 2 omhandler som udgangspunkt politiets ret til at afvise udlændinge som vil rejse ind i Danmark, men reglerne kan også bruges til at udvise personer som allerede er kommet ind i Danmark, så længe at den oprindelige afvisningsgrund stadig er til stede. Muligheden for at udvise personer på grund af kriminalitet må ligge i henvisning til paragraf 2 stk. 1 nr. 4-5 som omhandler ernæring på ulovlig/uærlig vis og erhvervs eller vaneforbrydere. Om man kan bruge denne bestemmelse overfor en udlænding, som har begået sin første forbrydelse, og som i øvrigt ikke er kendt af politiet kan ikke udledes, dog har man stadig generalklausulen fra 1875 som kan bruges til at udvise udlændinge på et meget løst grundlag ”forhold der kan give anledning ”,

denne paragraf med hensyn til udvisning på grund af kriminalitet må siges at være mangelfuld, idet formålet i større grad er at give hjemmel til afvisning og ikke udvisning. Paragraf 2 stk. 1 nr. 6 omhandler borgerlige forbrydelser. Borgerlige forbrydelser er et begreb fra slutning af 30'erne som blev tilført fra dansk side for ikke at støde Tyskland⁴. Ifølge fungerende fuldmægtig Troels Hoff er borgerlige forbrydelser eksempelvis ikke overholdelse af registreringspligten af formue for udlændinge⁵. Man kan udlede deraf, at borgerlige forbrydelser har mere karakter af de pligter man som borger har, eksempelvis i visum reglerne, meldepligt og så videre.

4.3.2 Udlændingeloven af 1973 lovbekendtgørelse nr.344 af 22. juni 1973

I 1973 kom en ændret udlændingelov, grunden hertil var blandt andet at Danmark tiltrådte EF, reglerne om udvisning skulle ændres som følge af medlemskabet. Det som der i praksis skete var, at den førnævnte paragraf 2 stk. 1 nr. 4-6 i loven fra 1952 blev lettere omskrevet og at der blev tilføjet et nr. 7 om statens sikkerhed. Det interessante og nye er i denne lov er paragraf 2 stk. 1 nr. 5 som lyder "*når det på grund af tidligere idømt frihedsstraf ...*" denne sætning bliver der henvist til i paragraf 4 som omhandler udvisning. Betydning af denne sætning fra paragraf 2, er at man kan anvende den på personer som allerede opholder sig i Danmark, og som har begået en forbrydelse som de har været i fængsel for. Det vil sige at man mere direkte udviser personer på grund af kriminalitet med hjemmel i loven.

4.3.3 Udlændingeloven af 1980 bekendtgørelse nr. 196 af 23. maj 1980

I 1977 blev der nedsat et udvalg af justitsministeriet, hvis opgave var at lave en revision af udlændingeloven fra 1973⁶. Et af hovedformålene med dette udvalg, var at komme med forslag til øget retsbeskyttelse for udlændinge. Et af de mere interessante punkter som udvalget kommer frem til er at reglerne for udvisning af personer som har tilknytning til Danmark bør præciseres, idet udvisning af personer som kun er her i en kortere tidsperiode findes at være tilstrækkelige, der er her tale om folk med visum, midlertidige arbejdstagere og så videre. Udlændingeloven af 1980 paragraf 52 stk. 1 bliver udformet med en række punkter, som skal vurderes når man ønsker at udvise en person. Et af punkterne er tilknytningsforholdet. Den mest simple måde at vurdere tilknytningsforholdet på, er ifølge udvalget at se på hvor længe personen har opholdt sig i Danmark, idet man formoder at jo længere man har været i Danmark jo mere integreret er man. Der burde

⁴http://books.google.dk/books?id=aWWcH6JihoQC&pg=PA42&lpg=PA42&dq=borgerlige+forbrydelser&source=bl&ots=Bi5dVBwef7&sig=Mz4Zx6B-ev_smN5Nv9vibEzVV-0&hl=da&ei=Z3ueSd2BBc-4-QaItaS4Dg&sa=X&oi=book_result&resnum=1&ct=result online uddrag fra bogen Danmark og de jødiske flygtninge 1933-1940 Af Lone Rüinitz

⁵ Danmark og de jødiske flygtninge 1933-1940 Af Lone Rüinitz s.42

⁶ Betænkning nr.882 om UL af 1979

også være en tryghed for at man ikke kan udvises, når man har opholdt sig i en længere årrække i det samme land. Udvalget mente "måske fejlagtigt" at man bliver mere dansk ved blot at opholde sig i landet, idet de skriver at chancerne for at man efter flere års ophold stadig ikke kan dansk, er ualmindeligt. Udover tilknytning kommer udvalget med mange af de vurderingskriterier som stadig bruges i dag, såsom alder, helbredsforhold, tilknytning til andre lande, familiære tilknytninger her og i udlandet, hvor gammel var personen da han kom til Danmark, samt andre personlige forhold. Disse kriterier bør altid vurderes også for personer som har boet her mindre end 2 år dog skal de så vurderes på et friere grundlag⁷. Udvalget forslag resulterede i udlændingeloven af 1980, hvor kap. 6 omhandler afvisning og udvisning. I den nye udlændingelov af 1980, er der stadig ikke sket en adskillelse af afvisning og udvisning, hvilket stadig gør udvisning til en svær proces, fordi reglerne kan siges at overlappes hinanden. Den nye lov giver en trinvis beskyttelse, således at grundlaget hvorpå man kan udvises bliver mindre jo længere man har været i Danmark, grænserne er 2 år og 5 år. Som noget nyt begynder man også at indbringe andre forhold når man skal vurdere en udvisning, nemlig de førnævnte faktorer såsom tilknytning, helbred og så videre. Udvalget mener blandt andet, at en person med børn eller ægtefælle ikke bør udvises uden særlige grund.

Fokus må siges stadig at ligge på overholdelse af visumregler og arbejdstilladelse, men der er dog nævnt udvisning på grund af kriminalitet i denne lov, nemlig i paragraf 52 stk. 2 som henviser til paragraf 4 stk. 1 nr. 3 jævnfør paragraf 2 stk. 1 nr. 5-6 som jeg omtalte i ovenstående afsnit. Det nye er, at der er tilføjet at udvisning på grund af kriminalitet kun kan ske i "*forhold af alvorligere karakter som er fastslået ved dom og har medført staffrihed*". I vurderingen bør, ifølge ombudsmanden⁸ indgå en helhedsbedømmelse hvor kriminalitetens art, samt begåelsesmåden bør indgå i vurderingen. Hvordan reglerne skal fortolkes kommer selvfølgelig an på den enkelte sag, men som man kan læse af justitsministeriets skrivelser til ombudsmanden af 30.3.1979, skal reglerne fortolkes sådan at hvis en person har opholdt sig mere end tre år i Danmark, så skal der være tale om professionel kriminalitet, grov eller gentagende kriminalitet, hvilket stemmer meget overens med ordlyden af bestemmelsen. Hvis personen har opholdt sig i mere end fem til seks år vil udvisning sjældent komme på tale medmindre der er tale om særligt grove forbrydelser som drab, voldtægt eller røveri af særlig farlig karakter. Lovbestemmelsen⁹ har i praksis mest været anvendt på berigelsesforbrydelser, dokumentforbrydelser og de forbrydelser som kaldes almenfarlige, eksempelvis ildspåsættelse, kapring af fly, gift i drikkevandet, det vil sige den meget grove

⁷ Betænkning nr. 882 om UL, 1979 s.117

⁸ Betænkning nr.882 om UL, 1979 s.39

⁹ Betænkning nr. 882 om UL, 1979 s.118

forbrydelse som kan skade mange borgere, derudover har den også være anvendt ved narkokriminalitet.

4.3.4 Udlændingeloven af 1983 lov nr. 226 af 8.juni 1983

I 1982 udkommer udvalget så med deres anden betænkning¹⁰. Et af udvalgets formål er igen at overveje om der skal ske ændringer i udlændingeloven angående reglerne om udvisning¹¹, der er blandt andet stadig kritik af loven idet ombudsmanden synes at der mangler retningslinjer, som kan bruges når der skal tages et konkret skøn¹². Ydermere finder han det kritisabelt at udvisning og afvisning hænger sammen, og at udvisning henviser til afvisning. Udvalget kommer overordnet frem til at fire punkter kan give grund til udvisning¹³

1. Hensyn til statens sikkerhed
2. Visse straffedomme
3. Manglende ophold eller arbejdstilladelse
4. Visse ordensmæssige hensyn

Som man kan læse af udvalgets forslag, mener de at udvisning og afvisning skal adskilles. Ydermere bør fokus ligge på de førnævnte fire punkter, hvor statens sikkerhed er paragraf 17 nr. 1. Straffedomme paragraf 17 nr. 2., opholdstilladelse med mere paragraf 18 nr.3 og ordensmæssige hensyn i paragraf 18 nr.4 i udvalgets forslag.

Som noget helt nyt mener udvalget at der skal skelnes mellem forskellige typer af udlændinge. Der blev i forslaget fremført at man skulle dele flygtninge op, den ene gruppe ”konventionsflygtninge” også kaldet A-flygtninge, og den anden gruppe flygtninge som ikke er omfattet af konventioner B-flygtninge/ de facto-flygtninge. Bestemmelse 22 stk. 1 omtalte personerne i den da gældende lov som ”udlændinge”, og udvalgets forslag var en præcisering med forskellige grupper, som ”udlændinge, nordiske statsborgere som har boet i Danmark i mere end 5 år, samt personer omfattet af paragraf 7 (konventionsflygtninge eller A-flygtning)”. Det betyder i praksis at udlændinge, og de nordiske statsborgere skal bo her i mindst 5 år for at opnå beskyttelse efter denne paragraf, dem der så har flygtninge status er automatisk beskyttet uanset hvor mange år de har boet i Danmark. Regeringen mener her at der skal særlige skærpede omstændigheder til for at man kan udvise, især flygtninge i henhold til paragraf 7, men også dem som har opholdt sig i Danmark i mindst 5 år,

¹⁰ Betænkning nr.968 om UL af 1982

¹¹ Betænkning nr.968 om UL af 1982 s.7

¹² Ombudsmandens skrivelse af 3.december 1976 og 13.december 1977

¹³ Betænkning nr.968 om UL af 1982 s.163

flygtninge har per definition ikke har andre steder at opholde sig, og derfor skal der grov kriminalitet til. Et mindretal ønskede endnu større beskyttelse af flygtninge, sådan at grundlaget skulle være trussel imod staten og ikke kun kriminalitet.

Hvis man ser på udvisning på grund af kriminalitet, er der mange ligheder med den gældende lov, eksempelvis paragraf 17 nr. 2 i forslaget, personer som har været her mindst 5 år. Kort fortalt skal man have opholdt sig mindst 5 år i Danmark før man kan få tidsubegrænset opholdstilladelse. For den nævnte kategori gælder det at personen skal være idømt en fængselsstraf på mindst 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge (eksempelvis behandlingsdom) og lignende, og der under hensyn til arten og grovheden af den begåede kriminalitet vurderes, at personen ikke bør blive i landet, så kan man kræve udvisning. Dette betyder i praksis at bestemmelsen kun finder anvendelse på de grove tilfælde af kriminalitet, såsom drab, de grovere sædeligheds forbrydelser, samt grovere vold og narkokriminalitet, samt stats fjendtlige begrundede handlinger, disse afgrænsninger i straffeloven er i tanke ens med den gældende udlændingeloven af 1980 paragraf 52 stk. 2. For dem der har været her mindre end 5 år er der yderligere to kategorier, de som har fast bopæl og de som ikke har. Reglerne i paragraf 18 bør finde anvendelse på de personer, som har opholdt sig mindre end 5 år i Danmark, og som ikke er flygtning og lignende. Kravet er her det samme som i paragraf 17 bortset fra at ubetinget straf også kan medføre udvisning, når straffen er højere end hæfte. Hvis udlændingen har fast bopæl i Danmark kan personen kun udvises, hvis der er grund til at tro at personen forsat vil begå kriminalitet, hvordan dette skal vurderes mener udvalget er op til domstolen.

Udvalget ligger altså op til en væsentlig ændring i lovbestemmelsen ved at fængselsstraffen skal være af mindst 2 år og at betinget fængsel også kan medføre udvisning. Humanitære hensyn er et nyt begreb i udlændingeloven, som udvalget fremførte. Det er de grunde som kan tale for at en person ikke kan udvises alligevel i henhold til de konventioner og internationale aftaler Danmark har indgået, eksempelvis menneskerettighedskonventionerne.

Udvalgets forslag bestod sammenfattet af trinmæssig begrænsning i udvisningsreglernes anvendelse på baggrund af hvor længe man har opholdt sig i Danmark, og begrebet humanitære hensyn som kan påberåbes for at undgå udvisning. Men forslaget blev i Folketingets 1. behandling henvist til behandling i Retsudvalget uden indsigelse blandt andet fordi flere mente at ændringsforslaget var hastet igennem, og der stadig var nogle tvivlsspørgsmål¹⁴. Der blev i betænkningen stillet en række

¹⁴ Betænkning af retsudvalget d.27.maj 1983 til lovforslag nr.L105 Folke-tingstidende Tillæg B s.1936

ændringsforslag af forskellige mindretal, men udvalget kom ikke frem til nogen flertalsindstilling. Efter retsudvalgets betænkning begyndte 2. behandlingen i Folketinget. Alle partierne havde hver deres ændringsforslag, i alt over 80¹⁵ ændringsforslag hvorfor man mente at det ville være for uoverskueligt at skulle træffe en beslutning under forhandlingerne, og derfor blev lovforslaget igen afbrudt jævnfør forretningsordenen paragraf 9 som giver hjemmel til at stille et igangværende forslagsbehandling i ro og henvise til udvalgsbehandling, og derfor blev lovforslaget atter henvist til udvalgsbehandling¹⁶, igen uden indsigelser. Retsudvalget kommer denne gang frem til en flertalsstilling, og ændringerne er væsentlig anderledes i forhold til det som Justitsministeriets Udvalg af 1977 foreslog i deres anden betænkning af 1982. Lovens bestemmelser om udvisning begynder at tage formen, til den gældende udlændingelov, blandt andet flyttes udvisning til lovens kapitel 4 ligesom vi kender i dag. Udvalget mente også at A-flygtninge skulle beskyttes bedre, hvilket flertallet var enige i, dog havde man i udvalgets første betænkning også ønsket at udvide beskyttelsen sådan at også B-flygtninge eller ”de facto-flygtninge” skulle have særlig beskyttelse, dette ændringsforslag blev også stillet i 1. betænkningen men fandt dog ikke flertal før i 2. Betænkningen. Ændringen er grundet i et ønske om ligestilling imellem de to typer af flygtninge. Flertallet mener også at den trinvis beskyttelse, alt efter hvor længe man har boet i Danmark skulle strammes. Betænkningen af 1982 foreslår at den bedste beskyttelse indtræder efter 5 års ophold flertallet mener nu 7 år. Der er ingen diskussion af denne ændring, men man kan se at den er stillet af flertallet og tiltrådt af justitsministeren¹⁷. En af grundene kunne være samfundsudviklingen, sådan at antagelsen om at man er dansk efter 5 år ikke længere er rigtig. Derudover mener flertallet også at bestemmelsen skal gælde FN flygtninge. Med hensyn til udvisning kommer flertallet med væsentlige ændringer, dog finder flertallet at bevare Udvalget af 1977 forslag om udvisning påkrævet af hensyn til statens sikkerhed paragraf 22 nr. 1. Bestemmelsen paragraf 22 stk. 1 nr. 2 af flertallet skal hedde ”*udlændingen vedholden har begået grov kriminalitet*” Det interessante i denne bestemmelse er ordet vedholdende. Dette ord skal forstås sådan at et enkeltstående tilfælde som udgangspunkt ikke i sig selv kan være nok til udvisning, medmindre forholdet har strakt sig over længere tid, men der er dog en grænse, idet man ikke kan sige, at perioden hvori man bedømmer om der er tale om vedholden kriminalitet, bør være den pågældendes persons totale ophold i Danmark. Ofte skal der også være flere domme for kriminalitet, før man kan rejse spørgsmålet om udvisning, men der kan forekomme tilfælde hvor den enkelte dom kan være udslagsgivende, i praksis

¹⁵ Folketingstidende 1982-83 tillæg F s.12152

¹⁶ Folketingstidende 1982-83 tillæg B s.2735

¹⁷ Folketingstidende 1982-83 tillæg B s.2737

forekommer det også, at personer er tiltalt for flere overtrædelser på en gang. Efter denne bestemmelse kan et enkeltstående drab som udgangspunkt ikke medføre udvisning, hvis kravet om strafflængde og art/ grovhed ikke er opfyldt. Bestemmelsen paragraf 22 stk. 1 nr. 3 svarer nogenlunde til udvalgets af 1977's forslag til paragraf 17 stk. 1 nr. 2. Den eneste forskel er at frihedsberøvelsen skal være på mindst 6 år og kravet om forbrydelses art/grovheden gælder stadig. Som noget nyt foreslår flertallet under retsudvalget, at der indføres en ny paragraf med det midlertidige navn paragraf 01 (senere paragraf 23). Ideen er stadig den trinvis beskyttelse, alt efter hvor længe man har opholdt sig i Danmark. Flertallet under retsudvalget mener at man bør sætte en grænse på 4 års ophold før man bliver mere beskyttet. Der er ingen argumentation for hvordan grænserne for ophold fastsættelse det kan igen skyldes samfundets forhold, og den almindelige udvikling. Paragraf 01 nr. 1 henviser til paragraf 22 nr. 2 og bestemmer at ubetinget straf af mindst 1 år kan begrunde, udvisning hvis der er overhængende risiko for, at person vil begå flere forbrydelser under sit fortsatte ophold. Paragraf 01 nr. 3 lyder næsten lig med med paragraf 22 stk. 1 nr. 3 bortset fra at straffen nu skal være mindst 4 år, og begrundelse ikke behøver at være fare for flere forbrydelser, men nu kun arten eller grovheden af kriminaliteten. Paragraf 23 udgør så den mindste beskyttelse en udlænding kan have. Den gælder for personer som har opholdt sig i Danmark i mindre end 4 år og der er desuden også en yderligere opdeling, nemlig i mindre end 2 år og mere end 2 år. Bestemmelsen skal forstås sådan, at udlændinge der har boet i Danmark mindre end 2 år, og som idømmes en straf for en forbrydelse som kan give 2 år eller mere, kan udvises uanset om de får 3 måneder fængsel eller 2½ år, det må forstås sådan at kriteriet ikke er selve strafudmålingen, men strafferammen, som er det afgørende for, om man kan kræve udvisning. Dette forudsætter selvfølgelig at kriminalitetens art og grovhed er sådan, at man ikke ønsker personens fortsatte ophold i Danmark. Hvis den pågældende person har boet i Danmark i mere end 2 år, kræves det så at selve straffen bliver på mere end 1 år ubetinget fængsel.

Efter retsudvalgets arbejde bliver forslagene til ændringen af udlændingeloven bragt til forsættelsen af 2.behandlingen, hvor flertallet i retsudvalgets ændringer blev vedtaget uden afstemning, dog bliver lovforslaget alligevel henvist til udvalgsbehandling for tredje gang¹⁸. De ændringer som flertallet kom frem til angående udvisning på grund af kriminalitet, er kun ordudskiftninger, helt konkret udskiftes sætningen ”*som med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet*” til ”*som bor her i landet med henblik på varigt ophold og som lovligt har boet her*”, denne udskiftning sker i paragraf 22, paragraf 23, paragraf 24. Begrundelsen for hvorfor sætningen skulle skiftes, er

¹⁸ Folketingstidende 1982-1983 tillæg B s.2737

for at komme den tvivl til livs som kunne opstå om, hvornår personen har boet med henblik på varigt opholdstilladelse. Sætningen opdeles i to krav, det første er, at personen på tidspunkt for udvisningsspørgsmålet skal have boet i Danmark i 7 år, dernæst skal han på udvisningstidspunktet have boet her med henblik på varigt ophold, det vil sige at der ikke er tale om et 7 års krav efter man har fået status som at være her med henblik på varigt ophold, der er ikke krav om fast bopæl. Der er i forarbejderne lagt op til en meget snæver bedømmelse. Hvis en person opholder sig i udlandet i den periode, skal han ved indrejse påbegynde en ny 7 års periode. Dog skal opholdet være af en vis varighed men det er ikke yderligere præciseret. Hvis personen har haft ophold i udlandet i periode, kan der i nogle tilfælde ske en fratækning af tiden i udlandet men det er en konkret vurdering, et eksempel kunne være et studieophold. Denne ændring skulle gøre forståelsen lettere, men den besværlig gjorde den også, vurderingskravene for de to andre grupper, nemlig nordiske statsborgere (udlændingelovens paragraf 1) og udlændinge som er omfattet af EF/EØS (forslag til ny paragraf 2 i udlændingeloven af 1983). Problemet var, at de førnævnte grupper frit kan indrejse og opholde sig, for de nordiske statsborgere skal der således vurderes hvad formålet med deres ophold er for om de kan beskyttes efter reglerne i paragraf 22-23. Med hensyn til EF/EØS personer har de boet her med henblik på varigt ophold, senest når de har fået deres 5 års opholdstilladelse.

Herefter blev loven bragt til 3. behandling i Folketinget, med den før nævnte ændring og blev her vedtaget.

I forarbejderne er der kun en begrundelse på, hvorfor man i et tilfælde har valgt en grænseværdi på x antal år. Det fremgår at det er blevet vurderet ud fra oversigter over udvisning, samt samtaler med indvandrere, og det er på baggrund af disse vurderinger at man kan konkludere tilknytningsforholdet på en generel basis¹⁹, og så selvfølgelig ganske almindelige forhandlinger partierne imellem i forsøg på at nå til enighed. Afslutningsvis vil jeg lige kommentere på at paragraf 22 stk. 1 nr. 1, paragraf 24 stk. 1 nr. 5, og paragraf 25 som omhandler administrativ udvisning, som er medtages for helhedens skyld. For en mere udførlig beskrivelse af førnævnte bestemmelser om administrativ udvisning, henviser jeg til betænkning 1326 af 1997 kap. 4 afsnit 4.3

4.3.5 Udviklingen i Udlændingeloven fra 1983-1996

Udlændingeloven blev ændret flere gange i de følgende år, men ændringer forekom ikke i kap.4 om udvisning før i 1996. Det var den daværende indenrigsminister, Birthe Weiss, som fremsatte en

¹⁹ Folketingstidende 1982-83 tillæg B s.2766

ændring af udlændingeloven kap. 4. Forslaget gik ud på at indføre en tilføjelse til paragraf 22, som skulle kaldes paragraf 22 stk. 1 nr. 4. Paragraf 22 stk. 1 nr. 4 skulle indeholde hjemmel til at udvise personer, der er dømt for narkokriminalitet jævnfør paragraf 191 (overdragelse m.m.) og paragraf 191a (opbevaring samt udbytte) i straffeloven af 30.oktober 1992, begge overtrædelser straffes med fængsel indtil 6 år eller 10 år, i særlige tilfælde, derudover også overtrædelse af loven om euforiserende stoffer, som kan give fængsel indtil 2 år. Paragraffen giver også hjemmel til at udvise udlændinge, som er straffet for gentagne tilfælde af salg af farlige eller skadelige stoffer, stoffer som heroin, amfetamin og så videre. Baggrunden for forslaget er at komme den stigende narkokriminalitet til livs, den daværende regering mener ikke at narko kriminaliteten er et nationalt problem, men et globalt problem og derfor er det nødvendigt at kunne udvise de kriminelle bagmænd som menes at opholde sig i Danmark uden dansk statsborgerskab²⁰. En skærpelse vil sende det signal til personer, som ønsker at opholde sig kortere tid i Danmark for at fremme deres narkotika virksomhed, at Danmark ikke tolererer narko²¹. Det specielle er at regeringen ønsker at indføre en bestemmelse, som kan anvendes, uden at der er tale om, at den pågældende person skal idømmes en bestemt strafflængde. Året før nedsatte indenrigsministeriet et udvalg, som skulle gennemgå Udlændingeloven²², men regeringen har vurderet, at der kræves øjeblikkeligt handling og at man derfor ikke kan vente til udvalget kommer med deres betænkning til reglerne. Regeringen mener at narkokriminalitet er så alvorlig en forbrydelse, at udvisning kan ske selv om de almindelige udvisningsbetingelser i udlændingeloven paragraf 22-24 ikke er opfyldt. Det vil sige at hvis straffen er ubetinget, skal man ikke vurdere længden af straffen, grovheden og så videre. Med hensyn til salget gælder de almindelige udvisningskriterier heller ikke, idet personer kan blive udvist uanset om der er tale om betinget straf, bøde, eller hæfte så længe der er tale om gentagne overtrædelser, eller person er tiltalt for flere forbrydelser i samme sag. Selv om narkotika bestemmelse er speciel, skal de almindelige betingelser jævnfør paragraf 26 opfyldes, dog kun undtagelsesvis skal de tillægges afgørende betydning. Forslaget bliver i Folketinget henvist til udvalgsbehandling. Et flertal under udvalget²³, kommer blandt andet frem til at man bør droppe bestemmelsen om udvisning på grund af gentagne gange med salg. Begrundelsen er, at i praksis vil man ikke udvise på grundlag af bøde eller betingede domme²⁴ som salg ofte dømmes. Forslaget med

²⁰ Folketingstidende 1996-97tillæg A s.1066

²¹ Folketingstidende 1982-83 tillæg B s.2766

²² Jævnfør afsnit 3.3.6

²³ Folketingstidende 1996-97tillæg B s.80

²⁴ Folketingstidende 1996-97tillæg B s.82

ændringer bliver sendt til 2. behandling²⁵, hvor det overgår til 3. behandling uden indvending, hvor det bliver vedtaget med stort flertal²⁶.

4.3.6 Udlændingeloven af 1998 lovbekendtgørelse nr. 557 af 30. juli 1998

Som nævnt i forrige afsnit besluttede indenrigsministeriet at nedsætte et udvalg ”udvisningsudvalget” med henblik på at gennemgå reglerne om udvisning. Udvalget udarbejdede en betænkning i 1997²⁷ med væsentlige ændringer af udlændingeloven. Den første ændring er kun kosmetisk, og har ikke en betydning uover det sproglige, ordet ”kun” i paragraf 22 stk. 1 og paragraf 23 stk. 1 slettes. Udvalget mener derudover at der bør ske en adskillelse af administrativ udvisning, og udvisning ved dom, derfor skal paragraf 22 stk. 1 nr. 1 flyttes, og fremover hedde paragraf 25, hvilket var grunden til at ordet ”kun” skulle slettes.

Udvalgets forslag betyder også, at paragraf 22 kun bør bestå af numrene 1-3 i stedet for de nuværende 4 numre. Ændringerne bør ske, fordi udvalget har ønsket at præcisere og forenkle kravene til udvisning. Paragraf 22 bør omhandle straffe af mindst 4 års ubetinget fængsel i stedet for de nuværende 6 år. Ændringen begrundes med at der ønskes at bekæmpe en bestemt grov type af kriminalitet, som ofte kun takseres med 4-5½ års ubetinget fængsel. Som eksempler nævner udvalget indsmugling af bestemte mængder af narkotika, forsøg på manddrab med mere.²⁸ Dernæst skal paragraf 22 også omhandle straffe på mindst 2 år ubetinget fængsel, for flere forhold i samme anklage, til sidst skal den omfatte straffe på mindst 2 års fængsel, når den kriminelle tidligere har været idømt straf. Med hensyn til de to sidste er ingen krav om at flere forhold eller tidligere forhold skal være ens artet kriminalitet. Paragraffen 22 stk. 1 nr. 1-3 bør ikke kun anvendelse på ubetinget fængsel, men også på anbringelser og forvaring i henhold til straffelovens paragrafparagraf 68-70, eksempelvis ophold eller behandling på psykiatrisk hospital, præciseringen er anvendt for at skabe større gennemskuelighed og ensartethed i anvendelsen. Retten bør heller ikke længere vurdere arten og grovheden af den begående kriminalitet og om udlændingen ikke bør forblive i Danmark, forslaget begrundes med at retten alligevel i dens strafudmåling tager stilling til spørgsmålet.

Paragraf 23 første ændring, er nedsættelse af opholdskravet fra mindst 4 år til 3 år. Denne ændring begrundes med at bringe niveauerne sammen, sådan at denne bestemmelse nu svarer til lovens

²⁵ Folketingstidende 1996-97 tillæg F s.1674

²⁶ Folketingstidende 1996-97 tillæg F s.2103

²⁷ Betænkning nr. 1326 om UL af 1997

²⁸ Betænkning nr. 1326 om UL af 1997 s.833

andre regler om forlængelse af opholdstilladelse eller inddragelse, idet man allerede er beskyttet mod inddragelse eller nægtelse af forlænget opholdstilladelse efter 3 år. Paragraf 23 skal stadig henvise til paragraf 22 og som konsekvens af at straffniveauet i paragraf 22 nedsættes, bør paragraf 23 stk. 1 nr. 2 (før paragraf 22 stk. 1 nr. 3) også være nedsat fra 4 års ubetinget fængsel eller ophold/forvaring til 2 års. Denne nedsættelse vil også resultere i at man får udvidet typen af begået kriminalitet, eksempelvis indsmugling af mindre mængder narkotika, grovere voldtægt, visse typer af legemsangreb. Disse overtrædelser bliver normalt takseret til 2-3½ års ubetinget fængsel²⁹. Forslaget til paragraf 23 stk. 1 nr. 3 og nr. 4, svarer til den nuværende paragraf 22 stk. 1 nr. 3 og nr. 4, bortset fra, at der i paragraf 23 skal være tale om ubetinget fængselsstraf på mindst 1 år eller forvaring/behandlings dom. Paragraf 23 stk. 1 nr. 4 er desuden ny idet der tidligere kun var tre numre i paragraf 23.

Den nuværende paragraf 24 har 5 numre, og omfatter andre udlændinge end dem i paragraf 22 og 23. Udvalget foreslår at forenkle betingelserne. Den skal nu omfatte personer som har opholdt sig mindre end tre år, og henviser blot til grundene i paragrafparagraf22-23 og kravet om ubetinget fængsel eller forvaring/behandlings dom. Idet der ikke stilles krav om straf længden vil man igen kunne anvende bestemmelserne sammen med mindre lovovertrædelser, end før eksempelvis vold trusler voldtægt med mere³⁰. Denne paragraf bliver således en skærpet og udvidet, sådan at der er adgang til at udvise personer, som ikke har opholdt sig 3 år i Danmark. Selv om der er tale om en udvidet adgang, ligger udvalget op til at man vurderer forholdene meget konkret idet en person som har været i Danmark i en længere periode, dog stadig mindre end 3 år, skal vurderes mildere end en som har været her i kortere tid.

Paragraf 25 omhandler administrativ udvisning efter udvalgets forslag. Alle sager vedrørende paragraf 22-24 skal stadig vurderes efter undtagelsesbetingelserne i paragraf 26. Efter udvalget havde givet deres forslag til ændring af udlændingeloven, blev forslaget fremsat i folketinget d. 17/12-1997, med 1. behandling 22/1-1998 hvor det efter debat bliver henvist til retsudvalget. Forslaget bliver så genfremsat under folketingets anden samling d.16/04-1998³¹ med 1. behandling d.30/4 1998³². Ændringerne fra forslaget blev fremsat i 1997 og 1998 og lovforslaget som helhed indebar nogle af de tanker og forslag til ændringer som udvalget havde fremlagt, dog havde regeringen i deres forslag tilføjet yderligere regler.

²⁹ Betænkning nr. 1326 om UL af 1997 s.837-38

³⁰ Betænkning nr. 1326 om UL af 1997 s.840

³¹ Folketingstidende 1997-98tillæg A s.1648

³² Folketingstidende 1997-98tillæg F s.977

Regeringens forslag til paragraf 22 stk. 1 nr. 1-3 følger udvalgets forslag. Dog mener regeringen at man bør omformulere selve bestemmelsen uden at formålet ændre sig. Regeringen ønsker ydermere at beholde den nuværende bestemmelse i nr. 4 om euforiserende stoffer, selv om udvalget ikke finder det nødvendigt. Som noget helt nyt foreslår regeringen, at der indsættes en nr.5-6 i paragraf 22 hvor forslaget paragraf 22 stk. 1. nr. 5 omhandler 2 typer af menneskesmugling som kan medføre udvisning, hvis man bliver dømt for at bistår en udlændinge med at opholde sig eller skaffe adgang til Danmark uden vinding, dette kan give fængsel op til 2 år. Den anden type gør det for personlig vindings skyld, dette er en skærpende omstændighed som skal vurderes på en konkrete situation, her er strafferammen op til 8 år. En skærpende omstændighed kunne være at personen har taget sig betalt for hjælpen, eller der er tale om organiseret systematisk hjælp. Paragraf 22 stk. 1 nr. 6 består efter regeringens forslag af en række henvisninger til straffeloven for at præcisere i hvilke tilfælde udvisning bør anvendes uanset straffelængden. Henvisninger omfatter blandt andet terrorvirksomhed, fly eller skibskapring, alvorlig og livstruende brandstiftelse, sex eller anden kønslig omgang med børn under 12 år med mere.

Regeringens forslag til paragraf 23 og 24 er i overensstemmelse med udvalgets forslag og der er ikke foretaget væsentlige ændringer. Fælles for paragraf 22-24 er at straffen ikke behøver at være ubetinget fængsel, men også kan være andre strafretlige retsfølger så længe der er tale om frihedsberøvende karakter.

Ved folketingets 1. behandling bliver forslaget henvist til udvalgsbehandling. Udvalget³³ kommer med deres betænkning, hvor der blandt andet er flertal for en tilføjelse til paragraf 22 stk. 1 nr. 6, sådan at der bør være yderligere henvisning til straffelovens bestemmelser om berigelses kriminalitet, som underslæb, databedrageri med mere, samt tyveri af særlig grov beskaffenhed, eksempelvis brugen af våben eller måden hvorpå det er udført.

Efter udvalgets behandling skal forslaget 2. behandles i folketinget³⁴ hvor forslaget om at ændre paragraf 22 vedtages, men forslaget som helhed skal i udvalgsbetænkning³⁵ igen. Efter udvalgets behandling er der ikke stillet nogle ændringsforslag og forslaget bliver efterfølgende 3. behandlet³⁶, og vedtaget.

³³ Folketingstidende 1997-98tillæg B s.610

³⁴ Folketingstidende 1997-98tillæg F s.2420

³⁵ Folketingstidende 1997-98tillæg B s.728

³⁶ Folketingstidende 1997-98tillæg F s.2566

De væsentligste ændringer er en nedsættelse af straffebetingelserne for at man kan bruge udvisningsbestemmelserne, og adskillelsen af administrativ udvisning og udvisning ved dom som siges at gøre de enkelte reglers anvendelse bedre.

Derudover er der de mange nye henvisninger, som regeringen har fået vedtaget for at få præciseret, at bestemte lovovertrædelser bør medfølges af et udvisningskrav, såfremt det er muligt uanset længden af selve straffen. Uanset de mange hentydninger der kommer fra regeringen om hvilke domme, hvor udvisningsspørgsmålet bør overvejes, er det op til anklageren af løfte bevisbyrden, hvilket ikke kan gøres ved en henvisning og bemærkning om, at betingelser i paragraf x er opfyldt, der lægges op til også fra udvalgets side, at der skal ske et større individuelt vurderingsarbejde i henhold til undtagelsesbetingelserne, hvor det selvfølgelig er op til domstolen at vurdere om bevisbyrden er løftet.

4.3.7 Udviklingen i udlændinge loven fra 1998 -2006

Loven er i de efterfølgende år ændret nogle gange, men de ændringer som blev foretaget har ikke været af større betydning for selve emnet udvisning. De fleste ændringer omhandler blot en udvidet adgang til at udvise personen for bestemte typer af kriminalitet. I 2001 fremsætter integrationsminister Bertel Haarder et forslag om ændring af udlændingeloven³⁷. Forslaget kommer som reaktion på angrebet på World Trade center i 2001 og FN's sikkerhedsråds resolution fra 2001 om bekæmpelsen af terror. Forslaget går blandt andet ud på, at udvide adgangen til at udvise personer som er til fare for landets, samfundets og borgernes sikkerhed. Forslaget³⁸ i dets konkrete form går ud på at paragraf 22 stk. 1 nr. 4 skal ændres sådan, at man nu kan blive udvist for hæleri, hvis det er med euforiserende stoffer. Det andet store ændringsforslag er udvidelsen i paragraf 22 stk. 1 nr. 6, hvor straffelovens kap. 12 om forbrydelser mod staten og kap. 13 forbrydelser mod statsforvaltningen eller statsmyndigheder, samt almindelig hæleri af særlig grov beskaffenhed nu også kan medføre udvisning. Med hensyn til forslag til ændringer i paragraf 22 sker der ikke noget nyt i folketingets behandling og forslaget bliver vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 31. maj 2002³⁹.

I 2003 fremsatte justitsminister Lene Espersen et forslag om at ændre straffeloven og udlændingeloven⁴⁰. Formålet er at forhindre omskæring af kvinder, og dette forslag har også

³⁷http://www.folketinget.dk/Samling/20012/lovforslag_fremsaettelse/L32.htm d. 05/03-2009

³⁸http://www.folketinget.dk/Samling/20012/lovforslag_som_fremsat/L32.htm d.05/03-2009

³⁹http://www.folketinget.dk/Samling/20012/lovforslag_som_vedtaget/L32.htm d. 05/03-2009

⁴⁰http://www.folketinget.dk/Samling/20021/lovforslag_fremsaettelse/L183.htm d. 05/03-2009

konsekvenser for udlændingeloven. Forslaget⁴¹ er at paragraf 22 i udlændingelovens stk. 1 nr. 6 også skal omfatte personer, som er dømt for omskæring og som derfor også skal kunne udvises. Der bliver ikke ændret på forslaget vedrørende udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 6 og forslaget vedtages af Folketinget ved 3. behandling den 13. maj 2003⁴².

Bertel Haarder fremsatte i 31. marts 2004 en skriftlig anmodning om ændring af udlændingeloven⁴³. Forslaget begrundes med, at der sker flere tvangsægteskaber med det formål at opnå opholdstilladelse. Udover tvang mener regeringen også, at reglerne om udvisning skal omfatte forbrydelser for børnebortførelse og menneskehandel. Regeringens fremsatte forslag⁴⁴ betyder helt konkret, at den nuværende udlændingelovs paragraf 22 stk. 1 nr. 6 udvides med bestemmelser fra straffeloven, om blandt andet børnebortførelse og menneskehandel. Som noget nyt ønsker regeringen at tilføje et nr. 7 til paragraf 22. Denne nr. 7 skal give hjemmel til at kræve udvisning af personer dømt for tvangsægteskab jævnfør straffeloven.

4.3.8 Udlændingeloven af 2006 lovbekendtgørelse nr. 429 af 10. Maj 2006

Den 25. januar 2006 fremsætter daværende integrations minister et forslag om en større ændring af den gældende udlændingelov. Forslaget går blandt andet ud på at indføre betinget udvisning, som man kender det fra strafferetten med betinget fængsel. Derudover bør der også ske stramminger i den trinvis beskyttelse i kap. 4, samt udvidelse af henvisningerne til straffeloven i paragraffen 22. Det skete på baggrund af en rapport som en arbejdsgruppe nedsat under integrationsministeriet havde nedsat i juni 2005. Formålet med udvalget var blandt andet, at vurdere muligheden for at indføre betinget udvisning og en revision af udlændingeloven kap.4.

Rapportens vurdering var at dette ville kunne bygges oven på de gældende regler og at den præventive effekt ville være stor idet familier ville blive motiveret til at hjælpe den kriminelle ud af kriminaliteten.

Bestemmelserne skal kun anvendes på de grænseområder hvor, en egentlig udvisning ikke vil kunne komme på tale på grund af undtagelserne i paragraf 26. Men hvis den kriminelle bliver dømt for ny kriminalitet i sin ”prøve” tid og det har karakter af en vis grovhed, kan det medføre udvisning, selv om de to forhold hver for sig ikke normalt giver udvisning⁴⁵. Hvis den kriminelle er dømt for et grovere forhold, som vil kunne give udvisning, skal betinget udvisning ikke anvendes. Prøve tiden

⁴¹ http://www.folketinget.dk/Samling/20021/lovforslag_som_fremsat/L183.htm d. 05/03-2009

⁴² http://www.folketinget.dk/Samling/20021/lovforslag_som_vedtaget/L183.htm d. 05/03-2009

⁴³ http://www.folketinget.dk/Samling/20031/lovforslag_fremsaettelse/L223.htm d. 05/03-2009

⁴⁴ http://www.folketinget.dk/Samling/20031/lovforslag_som_fremsat/L223.htm d. 05/03-2009

⁴⁵ <http://www.folketinget.dk/doc.aspx?samling/20061/menu/00000002.htm> d.12/03-2009 Afsnit 3.1.2.4. & 3.1.3

bør være på 2 år fra afsigelse af dommen eller forkyndelse af dommen, og det bør også gælde ved de andre sanktioner af frihedsberøvende karakter.

Rapporten foreslår også en skærpelse af kravene i paragraf 22 og 23 for hvor længe man skal have opholdt sig lovligt i Danmark. Da indfødsret først indtræder efter 9 år er det udvalgets opfattelse at paragraf 22 også ændres fra 7 år til 9 år for udlændinge, og paragraf 23 ændres fra 3 år til 5 år. Efter de daværende regler opnår flygtninge den samme beskyttelse som udlændinge først opnår efter 7 år, udvalget mener ikke at der bør være en sådan forskel, fordi kriminalitet er det samme uanset hvem der begår den. Derfor skal flygtninge have boet lovligt i Danmark i 8 år før de opnår beskyttelse efter paragraf 22, de 8 år svarer til flygtninges indfødsret, som indtræder efter 8 år. Selvfølgelig skal forholdene have ændret sig sådan, at flygtningen fredeligt kan vende hjem, derudover er der stadig paragraf 26⁴⁶ at tage hensyn til.

Det synes ikke at være nødvendig at lave en grundigere analyse af de skærpede krav i udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 4-7. Det skal blot siges, at der efter forslaget også kan ske udvisning ved trusler om vold over for vidner, groft hærværk, skærpede overtrædelser af reglerne om børneporno med mere⁴⁷.

Integrationsministeriet tilslutter sig udvalgets forslag, samt motiver for ændringerne i udlændingelovens kap. 4. Udover udvalgets forslag har ministeriet også selv forslag til ændringer. Regeringen mener at der skal indføres en paragraf 24a, denne bestemmelse skal fungere som et tillæg til især den skærpede udvisningsadgang i paragraf 22 stk. 1 nr. 4-7. Formålet er at give domstolen nogle vurderingskriterier, som skal anvendes når der er tale om udvisning i henhold til førnævnte paragraf. Regeringen ønsker at præcisere de hensyn der skal tale for, at en udvisning skal foregå. Et af hensynene er proportionalitet, man kan kalde dem en slags modhensyn i forhold til undtagelsesbetingelserne i paragraf 26. Helt konkret drejer det om fire punkter.

1. grovheden af den begåede kriminalitet,
2. længden af den idømte frihedsstraf,
3. den fare, skade eller krænkelse, der var forbundet med den begåede kriminalitet, eller
4. tidligere domme for strafbart forhold

⁴⁶ <http://www.folketinget.dk/doc.aspx?samling/20061/menu/00000002.htm> d.12/03-2009 afsnit 3.3.1. Skærpelse af trappetigemodellen

⁴⁷ Mere udførligt læs <http://www.folketinget.dk/doc.aspx?samling/20061/menu/00000002.htm> d. 12/03-2009 afsnit 3.3.2 udvidelse af den særlige udvisningsadgang

Forslaget bliver efter udvalgs behandling vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 2. maj 2006. Dette sker uden der er blevet ændret i regeringen forslag til ændring af paragrafferne 22-24 i udlændingeloven.

4.3.9 Udviklingen fra 2006-2009

I den mellemliggende periode er der ikke sket nogen ændring på området for udvisning ved dom. Dog er justitsministeriet på nuværende tidspunkt, marts 2009, i gang med at forberede en haste lov som omhandler ændringer på udvisningsområdet. Loven er ikke blevet fremsat endnu, men justitsminister Brian Mikkelsen har på et pressemøde præsenteret offentligheden for hovedelementerne i pakken. Det væsentlige i ”bandepakken” som han kalder den er strengere straffe for nogle bestemte typer lovovertrædelser⁴⁸, og muligheden for at udvise ikke danske statsborgere for overtrædelse af våbenloven⁴⁹. Grunden til en skærpelse er blandt andet regeringens holdning til at strengere straffe medfører lavere kriminalitet, men også at man ved at forhøje straffen for nogle enkelte bestemmelser kan udvise personer fra Danmark, som før var omfattet af betingelser i udlændingelovens paragraf 22-24 om straf længde. Man vil således også prøve at skabe proportionalitet mellem det at udvise og udvisningsgrunden. Ydermere forlyder det at regeringen vil se på selve udvisning og lægger derfor op til at der skal kunne ske udvisning for overtrædelse af våbenloven, noget som på nuværende tidspunkt kan straffes med bøde⁵⁰. Mange eksperter har vurderet og kommenteret forslagene som er fremsat, men da selve lovforslaget ikke er fremsat endnu vil denne ikke blive kommenteret yderligere, da der kun vil blive tale om gætterier omkring udformningen af de konkrete forslag.

⁴⁸ <http://nyhederne.tv2.dk/politik/article.php/id-20856573.html> d. 12/03-2009

⁴⁹ <http://politiken.dk/indland/article662204.ece> d.12/03-2009

⁵⁰ <http://politiken.dk/indland/article662204.ece> d. 12/03-2009

5 Retspraksis i forhold til udlændingelovens paragraf 22-24

Formålet med dette afsnit er som beskrevet tidligere at finde ud af hvordan retspraksis fastsætter betingelser for udvisning i henhold til paragraf 22-24 er opfyldt. Jeg vil dele den enkelte bestemmelse op i flere dele og så tage hver del i forhold til de domme som behandler bestemmelsen. Jeg har valgt at benytte mig af de domme som allerede er offentliggjort igennem ugeskriftet for retsvæsen (UFR) idet det kun er højesterets domme og væsentlige domme fra de andre instanser der bliver trykt. Jeg er klar over at det kun er omkring 8 % af de samlede domme fra de højeste retter som bliver trykt, men det eneste alternativ er at jeg søger om aktindsigt hos domstolen, hvilket er både bekosteligt og tidskrævende, idet jeg helt skal vide hvad jeg leder efter. Man må også kunne formode, at de resterende domme til en vis grad følger de 8 %. Med hensyn til gennemgangen af dommen vil jeg bruge dommene på den måde, at jeg også fokuserer på hvad den tiltalte er blevet tiltalt for. Dette burde give et billede af hvad der skal til for at man ønsker udvisning set fra anklagemyndighedens side. Da jeg ikke har adgang til alle sager, kan jeg heller ikke vurdere om der er sammenhold i typen af kriminalitet, altså om den samme forbrydelse altid fører til krav om udvisning. Jeg kunne vælge kun at koncentrere mig om udvisningsspørgsmålet og ikke hvad de er dømt for, men jeg syntes det giver et bedre billede, hvis jeg også kigger på den type af forbrydelse som er blevet begået. Med hensyn til om personen bliver udvist eller ej i forhold til paragraf 26, vil jeg ikke fokusere på i denne del af specialet jævnfør formålet med specialet. Det jeg ønsker med afsnittet er at finde ud af om der er en sammenhæng i hvornår de overordnede betingelser for udvisning er opfyldt. Jeg vil starte afsnittet med at gøre rede for et punkt som går igen, selve praksis omkring det lovlige ophold.

5.1 Lovligt ophold

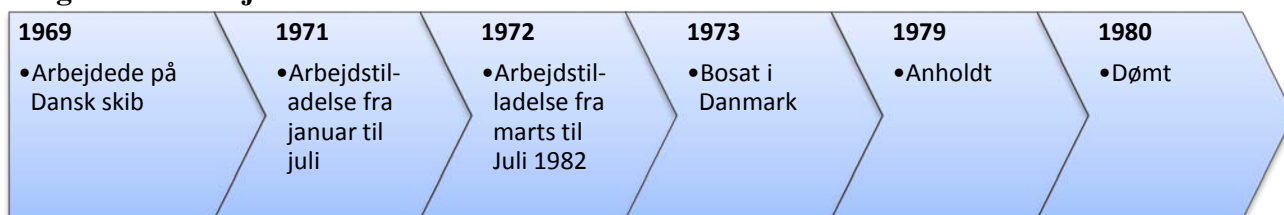
”En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter paragraf 7 eller paragraf 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, kan udvises, hvis...”

Der er i retspraksis ikke meget diskussion omkring hvorvidt man har opholdt sig lovligt i Danmark, idet man uden problemer kan vurdere et ophold som værende ulovligt eller ej. Med hensyn til længden af opholdet er der, som jeg nævnte tidligere, en ret snæver fortolkning. Dog er der alligevel et par tilfælde hvor man alligevel har skullet vurdere hvordan længden beregnes. Den første dom er U.1984.850V. Selv om selve længden af opholdet er anderledes fra i dag, er betydningen for vurderingen den samme. Dommen omhandler en tysk statsborger som havde taget ophold i

Danmark, han havde fået en 5 års opholdstilladelse. Han blev dømt og fængslet for formueforbrydelse og brandstiftelse. Et af spørgsmålene i sagen var længden af opholdet i Danmark. I 1977 tog han bopæl i Danmark hvor han samme år fik opholdstilladelse på 5 år. I 1982 udløb opholdstilladelsen hvor efter han fik afslag på fornyelse, samme år blev han anholdt for de førnævnte forbrydelser. Manden havde påklagede sine afslag og benyttet sig af alle de ankemuligheder som var til rådighed. Personen havde i perioden april/maj til september 1983 opholdt sig i Tyskland, men havde alligevel været i Danmark flere gange hver gang af 1-2 ugers varighed. Det som retten ligger vægt på i denne sag er, at han i den førnævnte periode havde opholdt sig i Tyskland ”under sådanne omstændigheder” at opholdet i Danmark må siges at være afbrudt, og at han derfor ikke var omfattet af den daværende paragraf 23 om 4 års ophold. De omstændigheder som retten hentyder til må være det faktum, at formålet med opholdet i Tyskland var at finde arbejde og at han også fandt arbejde i en kortere periode. Opholdet i Tyskland var af ca. 5 måneders varighed hvor han i de 3-6 uger var tilbage i Danmark. I denne konkrete situation må man konkludere, at manden i perioden april/maj til september var bosat i Tyskland hvor han så fra sin midlertidig base i Tyskland besøgte Danmark.

Den næste dom er fra 1985 og hedder U.1985.593H. Denne dom omhandler også en mand hvis opholdslængde skal vurderes. Det specielle i denne dom er, at personen har arbejdet på et dansk skib i en del af perioden. Han havde arbejdet fra 1969 – 1973 på et dansk skib, i 1971 fik han arbejdstilladelse fra januar til juli og igen fra marts 1972 indtil juli 1982. Han har desuden opholdt sig i Danmark fra 1973, indtil han blev anholdt i 1979 og dømt i 1980. Hvis man først skal se på længden af hans ophold, kan man inddele opholdet efter hvordan man udregner det. Fra 1973 da han bosatte sig i Danmark og til anholdelse i 1979 er der kun gået 6 år, og derfor er han ikke omfattet af paragraf 22, som dengang havde en opholdsgrænse på minimum 7år. Tiltalte påstår så at hvis man medregner den tid han har arbejdet på et dansk skib, så er han omfattet, idet arbejdstilladelse er fra marts 1972 og han blev anholdt i april 1979 hvilket giver 7 år og 1. måned.

Figur 2: Tidslinje

Kilde: Egen tilvirkning

Retten vurderede, at han i det første regnestykke selvfølgelig ikke kan være omfattet, men derimod mener retten heller ikke, at han er omfattet selv hvis man tæller perioden med hvor han arbejdede på et Dansk skib. Man må konkludere at retten anvender reglerne i paragraf 22 meget strengt idet mere end 7 år bedømmes i praksis som mindst 8 år, fordi tiltalte faktisk havde opholdt sig 7 år og en måned. Dommen fastslår 2 ting, ophold i henhold til loven er altså på den danske jord og ikke på danske skibe selv om man sejler under dansk flag, tæller det ikke med, dernæst at bestemmelsen tolkes som mindst 8 år og ikke mere end 7 år.

De to domme viser at bestemmelsen bliver anvendt meget strengt og nøjagtigt og at man nok bør opholde sig minimalt uden for den danske jord, hvis man vil være sikker på, at der ikke bliver trukket fra i perioden.

5.2 Paragraf 22

Paragraf 22 kan opdeles i 3 dele. Den første del er selve indledningen eller stk. 1 hvor man redegør for de generelle krav som skal være opfyldt for at man kan anvende denne. Anden del er stk. 1 nummer 1-3 som omhandler anden kriminalitet idet der i paragraffen ikke er lavet en afgrænsning. Den sidste del omhandler kriminalitets former med særskilt udvisningshjemmel.

5.2.1 Paragraf 22 stk. 1. nr. 1

Frihedsstraffen som er dømt i henhold til denne paragraf (tidligere 22 stk. 1. nr. 3 i 1983 loven), blev nedsat fra 6 års fængsel til 4 års fængsel jævnfør udlændingeloven af 1998, sådan at flere typer kriminalitet vil kunne resultere i udvisning. Hvis man kigger på dommene i perioden før 1998 hvor mindstekravet er 6 år. Der blev offentliggjort 19 domme som i dag skulle dømmes efter udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 1. Hvis man tager et hurtigt overblik så omhandler de 8 narkokriminalitet, 1 røveri og 11 drab⁵¹. Det er naturligvis grovere forbrydelser, fordi mindstestrafen i perioden 1984-1998 var 6 år. Hvis man kigger på perioden 1998-2009 er der ingen offentliggjorte domme der har udgangspunkt i udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 1⁵², det virker dog logisk nok, da udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 4-7 er blevet næsten alt omfattende i forhold til tidligere. Af de 19 domme som fremgår af bilag 1 er der ikke en eneste som ikke ville kunne føres efter udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 4-7 i dag, og derfor er det naturligt at man vælger, såfremt det er muligt, at henvise til udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 4-7 i stedet, da den ikke stiller krav til en mindstestraf, men i stedet stiller krav til en bestemt

⁵¹ Se bilag 1

⁵² Se bilag 1a

lovovertrædelse. Konklusionen må være, at der ikke er nogen retspraksis omkring denne paragraf, fordi det er flyttet til de nye paragraffer. Dette betyder at udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 1 er blevet en opsamlingsbestemmelse, som der kan anvendes hvis der sker en lovovertrædelse som ikke er omfattet af udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 4-7. Et eksempel kunne være straffelovens kap. 27 om fred og ærekrænkelse, disse er ikke omfattet af udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 4-7 men giver normalt også kun betinget dom, et andet eksempel er straffelovens kapitel 28 om formueforbrydelser, visse overtrædelser kan give 6 års fængsel. Overtrædelse af paragraf 241 om uagtsomme drab kan også finde anvendelse her, hvis det er under særligt skærpene omstændigheder eksempelvis spirituskørsel eller særlig hensynsløs kørsel. Udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 4-7 har næsten taget højde for alle lovovertrædelser, som ellers ville kunne føres i udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 1.

5.2.2 Paragraf 22 stk1. Nr. 2

Før lovændringen i 1998 var der offentliggjort 13 domme med udgangspunkt i paragraf 22 stk. 1 nr. 2, de 11 omhandler narko og de sidste 2 omhandler drab. Alle de domme som er fra før 1998, vil efter lovændringen kunne føres efter udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 4-7, hvilket man også kan se, eftersom der kun er ført 3 sager, med udvisning i henhold til udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 2. Umiddelbart betyder dette at domme hvor den anklagede er anklaget for flere forhold vil blive ført ud fra udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 4-7 især nr.4 om narko. Dette betyder altså at udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr.2 også er blevet en opsamlings bestemmelse efter de nye bestemmelser. U.2003.2382H er en dom som er dømt efter ændringen af udlændingeloven i 1998. Denne dom omhandler en far som efter skilsmisse i 1999, tog sine børn med til Iran uden moderens accept, og hvor børnene, da dommen faldt, stadig befandt sig. Manden skulle dømmes efter straffelovens paragraf 215 stk. 1 & 2 jævnfør paragraf 261 stk. 2. Paragraf 215 omhandler en person som fjerner en umyndig fra eksempelvis forældre og eller bringer denne person ud af landet. Paragraf 261 stk. 2 omhandler frihedsberøvelse. Anklageren kræver også udvisning efter udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 6, hvor der er hjemmel til udvisning når straffelovens paragraf 261 stk. 2 overtrædes. Retten dømmer manden efter straffelovens paragraf 215 stk. 1-2, men mener ikke at udvisningsbetingelserne er opfyldt. Det faktum at manden ikke bliver dømt i henhold til straffelovens paragraf 261 stk. 2 men at der blot henvises der til, er ikke nok. Ydermere er betingelserne i udlændingelovens paragraf 22 stk.1 nr. 2 heller ikke opfyldt, da overtrædelse af en paragrafs stk.1+2 ikke kan betegnes som flere strafbare forhold. Man må her konkludere, at det som er afgørende for dommen i henhold til udlændingelovens paragraf 22 stk.1 nr. 2 er at faderen samlet

tog sine børn med til Iran og derfor blev overtrædelse af straffelovens paragraf 215 stk. 1 & 2 begået på samme tidspunkt. Man kan formode, at hvis han havde taget et barn af gangen, så ville han kunne blive dømt for overtrædelse af straffelovens paragraf 215 stk. 1 & 2 på to forskellige dato eller klokkeslæt i samme anklage og så ville betingelserne være opfyldt. Med hensyn til straffelovens paragraf 261 stk. 2 er det logisk nok, at man ikke kan anvende bestemmelsen hvis man ikke er dømt for den konkrete bestemmelse. U.2000.1439V dommen handler om en far, som bliver dømt for seksuelle forbrydelser overfor 2 af sine døtre. De flere seksuelle overgreb som finder sted, skal hver især behandles som overtrædelse af straffelovens paragraf 210 ”samleje med slægting som straffes med fængsel op til 6 år”, derfor bør den tiltalte udvises jævnfør paragraf 22 stk. 1 nr. 2. Denne overtrædelse kunne også føres efter udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 6, da straffelovens paragraf 210 er omfattet der af. Grunden til at dommen er nævnt, er fordi man ikke kan læse ud fra dommen hvorfor anklageren har valgt at føre den ud fra udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 2 i stedet for nr. 6. Det kan være tidspunktet for anholdelsen, som spiller en vigtig rolle, med hensyn til hvilken bestemmelse anklageren ønsker at anvende. Selve overgrebene foregik i tidsrummet 1990-1995 og derfor kan anklageskriftet være udformet lige før lovændringen. I dommen U.2003.1901Ø bliver en kvinde tiltalt for flere forhold, blandt andet at udgive og besidde falske penge. Anklageren vælger her at anvende paragraf 23 stk.1.nr.3 i stedet for nr.1. Forskellen på strafkravet i frihedsstraf gør også forskellen, idet hun bliver idømt 1 år og 3 måneder. Hvis anklageren havde krævet hende udvist efter paragraf 23 stk.1.nr.1 ville fængselsstraffen ikke være høj nok og betingelserne havde ikke været opfyldt.

Retspraksis vedrørende udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 2 må være, at de flere anklager i anklageskriftet skal være flere overtrædelser af forskellige bestemmelser. Hvis der er tale om flere overtrædelse af den samme bestemmelse skal det være på forskellige tidspunkter.

5.2.3 Paragraf 22 stk. 1. Nr. 3

Der er ingen offentlige domme tilgængelige efter lovændringen i 1998. De få domme der er afsagt før 1998 omhandler alle drab, hvor den tiltalte i alle tilfælde blev fritaget for straf på grund af sindssygdøm⁵³. Man må konkludere, at da de alle omfatter drab ville de som udgangspunkt kunne føres efter udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 6, hvor drab er omfattet, med hensyn til kravet om den tidligere dom er der kun en af dommene som kunne føres efter udlændingelovens paragraf

⁵³ Se bilag 3

22 stk. 1 nr. 3, men da begge overtrædelser er omfattet af udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 6, vil de nok blive ført herunder.

5.2.4 Paragraf 22 stk. 1. Nr. 1-3 samlet set

Samlet set er der ikke mange offentliggjorte domme med udgangspunkt i disse bestemmelser. Hvilket ikke lyder ulogisk da det for anklageren er lettere at før sagen med udgangspunkt i Paragraf 22 stk1. Nr. 4-7, hvor der ikke stilles andre særlige krav end overtrædelse af en af bestemmelserne.

5.2.5 Paragraf 22 stk. 1. nr. 4

Når det omhandler retspraksis ved overtrædelse af narkorelateret kriminalitet, er den ganske omfattende. Af de domme jeg har fundet efter ændringen i retspraksis ved U.1999.271H U.1999.275 som jeg senere vil komme ind på, er der 30 domme⁵⁴. Dommene kan kategoriseres efter hvad tiltalen lyder på.

1. Besiddelse
2. Køb/Salg/overdragelse
3. Indførelse/smugling

Selve straffene ligger fra hæfte op til 10 års fængsel. Det interessante i forbindelse med dette speciale er undergrænsen. At blive udvist for at indføre og sælge store mængder narko hvilket kan give fængsel op til 10 år, virker ikke overraskende, men i henhold til U.1999.553Ø er der måske ikke en nedre grænse. Denne sag omhandler en mand som bliver dømt for salg af ca. 46 Rohybnoltabletter (kraftig sovepille også anvendt som date rape drug) til en værdi af 2300 kr. I Bekendtgørelse om euforiserende stoffer optræder det pågældende stof, hvilket betyder at indførelse og udførelses med mere kun er forbeholdt dem som har tilladelse. Selve salget vurderes af retten til 40 dages hæfte (hæftestraf er afskaffet), hvilket altså vurderes som en mild dom, men da der er tale om en overtrædelse af blandt andet udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 4, kan der kræves udvisning af den tiltalte. Retten vurderer at betingelserne er opfyldt. Det som har betydning i denne dom er, at stoffet for det første er kategoriseret som euforiserende og der er sket et salg, det at der er sket salg kan være en skærpende omstændighed, men idet straffen kun bliver på hæfte må man formode at stoffet ligger i den mindre farlige kategori, men uanset mængden eller selve stoffet så er betingelsen i udlændingeloven opfyldt, ved at stoffet er euforiserende og at der er sket overdragelse. I U.2001.336H er der sket indførelse af kokain i en samle mængde af ca. 42 gram, hvilket giver 3

⁵⁴ Se bilag 4

måneder i fængsel. Retten finder at 5 gram af de ca. 42 gram var blevet indført med henblik på videresalg og betingelserne i udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 4 er opfyldt. Da denne person har indført stoffer er han omfattet af udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 4. Der er ikke nogle offentliggjorte domme med eksempel på ren besiddelse eller køb af mindre mængder, alle de offentliggjorte domme er domme, hvor mængderne er af sådan en størrelse at man kun kan formode, at det er besiddelse med henblik på videresalg. Hvis man læser straffelovens paragraf 191 stk. 2 så fremgår det også, at køb er omfattet af bestemmelsen, så indtil der kommer dom, må man vurdere at al køb også er omfattet. De resterende domme som fremgår af bilag 4 omhandler alle besiddelse med henblik på salg og/eller indførelse, derfor er der ingen grund til yderligere gennemgang af dommene. U.2005.839Ø omhandler også narkotika men på en lidt anden måde. Personen bliver dømt for hæleri i henhold til udlændingelovens paragraf 22 stk.1 nr.4. Retten vurderer, at personen som var på vej til Holland med 22.000 euro vidste eller burde vide at pengene stammer fra handel med narkotika og pengene skulle bruges på køb af narko. Det er en lidt speciel sag fordi den tiltalte bliver dømt for hæleri på baggrund af penge, som han har haft. Der er to måder man kunne kræve udvisning i henhold til paragraf 22 stk. 1 nr. 4 eller nr.6, da de begge indeholder hjemmel til at udvise for hæleri. Man må formode at anklageren har valgt at henvise til den hjemmel hvor sagen er stærkest.

Samlet set kan det siges at der ikke nogen nedre grænse hverken med hensyn til selve straffen idet den laveste straf⁵⁵ stadig betyde at udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 4 var opfyldt. Ydermere er der heller ikke nogen nedre grænse for stoffet, hvis det optræder på en af listerne i loven om euforiserende stoffer⁵⁶. Narko hæleri kan også betyde at man har penge der stammer fra narkohandel og dette kan betyde udvisning.

5.2.6 Paragraf 22 stk1. Nr. 5

Der er kun offentliggjort tre domme, som tager udgangspunkt i denne bestemmelse, de 2 omhandler menneskesmugling og den sidste handlede om at fremstille falske pas og kørekort. Som nævnt i teorien kan den skærpende omstændighed give fængsel i optil 8 år. I U.2002.1160Ø blev en mand dømt for at fremstille pas og kørekort. Det fremgår af dommen at da manden blev anholdt fandt de udover tekniske udstyr til ulovlig fremstilling, også falske pas, information om personoplysninger som skal indgå i de falske pas, og materialer til selve fremstillingen af ulovlige pas og kørekort. Anklagere krævede udvisning efter udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 2,5,6. Forklaringer

⁵⁵ Se også U.1999.271H 14 dages hæfte for salg af 0,11 g heroin

⁵⁶ Se note 54 medhensyn til mængden

afgivet af tiltalte og vidner er ikke medtager i ugeskrift for retsvæsen, men retten finder det godtgjort, at tiltalte havde fremstillet ulovlige kørekort og pas. Retten finder det også bevist, at tiltalte havde fremstillet et større antal og det hele var gjort med en professionalisme for personlig vindings skyld. Den tiltalte påstod senere, at han kun var medhjælper og udstyret ikke var hans men uanset hvad er dokumentfalsk af kørekort og pas en så alvorlig forseelse at betingelserne for udvisning er opfyldt, han fik desuden 2 års fængsel.

Den næste dom er U.2001.1623/2Ø, som handler om en person som blev dømt for menneskesmugling. Manden havde ifølge anklagen hjulpet 27 mennesker med at krydse grænsen, dette havde han gjort for egen vinding skyld, idet anklageren påstod, at den anklagede havde taget imellem 500 og 3500 \$ per person i vederlag. Sagen endte med en tilståelse og dom på 2 år samt at betingelserne for udvisning er opfyldt. Med hensyn til spørgsmålet om egen vinding vil jeg kort omtale U.1999.2085V hvor den tiltaltes forsvar imod begrebet egen vinding, var at han kun beholdte de beløb, som dækkede de udgifter han har haft, retten vurderer at der er tale om egen vinding, fordi tiltalte har drevet menneskesmugling professionelt og organiseret som en forretning.

Den sidste dom er U.2000.2306V. Den tiltalte havde hjulpet 5 mænd fra Kosovo, hvor han selv var fra med at komme ulovligt ind i Danmark. Den tiltalte var selv ved en tidligere dom dømt udvist fra Danmark, men havde senere fået midlertidig opholdstilladelse. Det at tiltalte tidligere havde været udvist af Danmark, er ifølge retten en skærpende omstændighed jævnfør udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 5. Tiltalte dømmes til 40 dages fængsel og udvisning. Det som er anderledes i denne sag er at det ikke er forholdene i udlændingelovens som taler imod udvisning med derimod Den Europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8 om proportionalitet.

Hvis man skal se på praksis, så er der skabt mulighed for at anklageren ikke specificerer efter hvilke paragraffer han vil kræve udvisningen begrundet i. Det betyder han ikke skal tage stilling til hvilke hvor hans sag står stærkest. Den anklagede skal derimod tage stilling til samtlige paragraffer, når han skal argumentere for hvorfor udvisning ikke bør ske. Det at fremstille pas/kørekort sidestilles også med at bistå personer med ulovligt at indrejse i Danmark. Dette betyder at man ikke fysisk behøver at transportere dem men blot det at videregive dokumentation eller fremstille dem selv. Udvisning for menneskesmugling betyder også når man transportere personer ”gratis” altså uden vindings skyld. Der behøver ikke at være en betaling og det faktum at man ikke har taget sig betalt, er ikke en formildende omstændighed.

5.2.7 Paragraf 22 stk1. nr. 6

Retspraksis vedrørende denne paragraf omhandler⁴⁶ domme offentliggjort fra ugeskrift for retsvæsen. Det er igen min hensigt at tage de lovovertrædelser som er mindre alvorlige, dvs. at domme omkring terrorisme, drab, voldtægt og grovere vold med mere, hvor det umiddelbart er tydeligt at personer som har begået denne type, vil påstås udvist fra Danmark. Det betyder jeg vil koncentrere mig om de resterende områder jævnfør bilag 6.

I henhold til forsøg jævnfør straffelovens kap. 4 er der nogle domme om udvisning som bevismæssigt ligger i periferien, disse domme finder jeg interessante i henhold til kravet om udvisning⁵⁷. Den første dom er U.2004.97H den omhandler en mand som bliver dømt for 2 forsøg på drab, ved at prøve at hverve henholdsvis sin søn og en ven til at myrde sin hustru, sønnen og moren meldte sagen til politiet, det samme gjorde venen. Manden bliver dømt for forsøg på drab og udvist efter paragraf 22 stk. 1 nr. 6. Det interessante her er, at manden rent teknisk ikke bliver dømt for drab men forsøg på drab jævnfør straffelovens paragraf 21. I denne dom bliver han dømt efter paragraf som findes i udlændingelovens stk. 1 nr. 6, men som henviser til en bestemmelse om forsøg. Derfor mener retten at betingelserne er opfyldt. I dom U.2008.2345Ø blev en mand dømt for forsøg på voldtægt og anden kønslig omgang med en kvinde, forsøget blev stoppet af udefrakommende omstændigheder. Dette forsøg er dog anderledes end det forrige idet retten formoder at manden havde til forsæt at fuldbyrde voldtægten. Det væsentlige i disse domme er, at forsøg også kan betyde udvisning, ydermere er det ikke nødvendigt at det er den som udfører overtrædelse som bliver udvist, en tilskyndelse eller opfordring kan være nok til, at der kan kræves udvisning i henhold til udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 6. Det vigtige må være om retten vurderer personen har haft forsæt til at udføre sin gerning, ellers kan personen ikke kræves udvist.

Denne bestemmelse giver også hjemmel til, at udvise personer som er skyldig i grovere vold jævnfør straffelovens paragraf 245 og 245a, det vil sige at almindelig vold ikke betyder udvisning. Umiddelbart er der ikke meget at sige om retspraksis, da retspraksis på strafferettens område har klarlagt forskellen på simpel og grov vold, dog vil der alligevel blive nævnt nogle få domme for at illustrere begreberne. Kort forklaret er forskellen på vold jævnfør 244 og vold jævnfør 245 om der er risiko for alvorlig skade hvilket betyder at den aktuelle skade ikke behøver at være udslagsgivende. Det faktum at der er brugt et redskab, eksempelvis en flaske, betyder ofte at der er

⁵⁷ For en uddybning af begrebet forsøg se bl.a. Knud Waaben

tale om grovere vold⁵⁸ I dommen U.2003.56H som omhandler 2 personer som sloges uden for en bodega, den ene er ikke dansk statsborger. Efter slagsmålet udenfor går udlændingen ind på bodegaen, hvorefter han kommer ud med en flaske som han bruger som våben imod den anden person, personen rammes i hovedet hvilket medførte pulsåreblødning. Idet personen hentede en flaske gjorde at der blev tale om grovere vold hvilket betyder, at betingelsen for udvisning er opfyldt, der er også undtagelser med hensyn til redskabsvurderingen, eksempelvis U.2006.589H hvor et kvælertag blev dømt efter straffelovens paragraf 245, hvilket også betød at den tiltalte kunne kræves udvist fra Danmark. Det som gjorde udfaldet var at offeret var i manifest livsfare, hvilket betyder synlig eller påviselig livsfare, blandt andet på grund af punktførmede blødninger på øjenlågene. Hvad selve straffen skal vurderes til spiller heller ingen rolle i spørgsmålet, om udvisningsbetingelserne er opfyldt, i U.2003.56H er straffen 40 dages fængsel og i U.2006.589H 9 måneder og i U.2000.822H får en mand 60 dages fængsel for at smadre et glas i hovedet på en anden restaurationsgæst hvor der sker krav om udvisning, her udtaler højesteret blandt andet, at det er en relativ beskeden straf. Jeg kan ikke konkludere om tidligere straffe har indflydelse på, om man kræver udvisning, men jeg kan se i dommen U.2003.56H og U.2000.822H som er de domme med henholdsvis den laveste straf og den tredje laveste straf at de tiltalte ikke er tidligere dømt.

Der er offentliggjort 9 domme om røverier og straffene variere mellem 1 år og 10 år. Sammenfattende for dommene er, at betingelserne for udvisning er tilstede i de 9 domme. Der er ingen umiddelbar sammenhæng mellem længden af straffen, eller på hvilken måde overtrædelserne er begået idet eksempelvis U.2005.2482H er begået med pistol og gav 1 års fængsel og U.2000.820H er begået med vold eller trussel om vold og gav 2½ års fængsel. Derfor er det i dette speciale ikke interessant, og af de 9 domme som fremgår af bilag 6 som omhandler røveri, er der ikke noget specielt at kommentere idet en tiltale for røveri automatisk gør at betingelserne i udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 6 er opfyldt. I dommene U.2005.2482H og U.2000.820H som er de med den laveste straf, er de tiltalte ikke tidligere dømt.

Der er kun 2 offentliggjorte domme om tyveri, begge af den grovere slags idet begge de tiltalte var en del af en større bande med mange indbrud bag sig. De tiltalte i begge domme er tidligere straffet for samme type forbrydelser, og en er straffet på et tidligere tidspunkt hvor der ikke var hjemmel i udlændingeloven for at udvise for berigelseskriminalitet, med hensyn til den anden dom fremgår det ikke hvornår han tidligere er straffet. Hæleri af særlig grov beskaffenhed, hvor der ikke er narko relation, kan give udvisning, men der er kun trykt 1 dom herom U.2005.1452H. Sagen omhandler

⁵⁸ Se Flemming Jensen i Juristen 1999 side 167-186

en mand som er blevet anklaget for at være i besiddelse af og opbevarelse af 2 stjålne biler til en samlet værdi af 1,1-1,9 millioner kr. Dommen fastslår at besiddelse af de 2 biler er hæleri af særlig grov beskaffenhed. Men hvad der gør hæleriet til særlig grov beskaffenhed er ikke klart, det kan skyldes værdiens størrelse, men det kan ikke entydigt konkluderes, da der ikke er flere domme at henvise til⁵⁹.

Den sidste dom der vil blive fremhævet, er hvor den tiltalte er blevet dømt for trusler. U.2001.1082H hvor en mand bliver dømt for, på engelsk, at havde truet en kommunal medarbejder. Retten finder det bevist at truslen er afsagt og betingelserne må derfor være opfyldt for at udvise med hjemmel i udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 6, dommen lyder på hæfte i 14 dage.

5.2.8 Paragraf 22 stk. 1. Nr. 7

Denne tilføjelse til udlændingeloven fra 2006 om tvangsægteskab er indtil videre ikke blevet domstolsprøvet. Ifølge landorganisationen af kvindekrisecentre (Lokk) så foregår tvangsægteskaber uanset om der ingen domme er. De oplever sager hvor personen som tvinger både er dansk statsborger og ej. Grundet til at der ikke er nogle domme skyldes ofte at der er hele familien man går imod hvis man modsætter sig. Og det at der ikke er nogle domme skal ikke tolkes som at problemet er løst. En anden grund er, at man i Danmark ikke strafferetligt straffer personer, som tvinger andre ind i uønsket ægteskab, noget som man eksempelvis gør i Norge.

5.3 Paragraf 23

Paragraf 23 er næsten identisk med paragraf 22 stk. 1 nr. 1-3 og derfor kan man anvende den samme praksis. Forskellen er selvfølgelig længden af den udenlandskes persons lovlige ophold i Danmark samt mindstesatsen for ubetinget fængsel. Paragraf 22 nævner også, at udvisning godt kan ske på baggrund af de i paragraf 22 nævnte grunde på personer, som har været lovligt i Danmark i mindre tid, hvilket jeg skriver tidligere er logisk, da men ikke skal opnå bedre beskyttelse for et kortere ophold. Det at kravet om fængselsstraffen bliver mindre gør selvfølgelig, at andre typer forbrydelser bliver omfattet af udvisningsreglerne, eksempelvis straffelovens paragraf 239 medlidenhedsdrab eller paragraf 240 om assisteret selvmord. Dommen U.2005.2284V omhandler en færdselsbilist som blandt andet bliver tiltalt for uagtsomt manddrab og kræves udvist. Normalt straffes uagtsomt manddrab med fængsel op til 4 måneder men kan under skærpene omstændigheder forhøjes til 8 år. Anklageren havde 2 muligheder da han skulle vurdere sagen, hvis han skulle kræve udvisning kunne det ske efter paragraf 23 stk. 1 nr. 2, hvis han samtidigt regner

⁵⁹ U 2004 329/2 H Dansk statsborger dømt for flere tilfælde af hæleri mindste værdi 120.000kr, stadig grov beskaffenhed

med at den dømte bliver ubetinget fængslet i mindst 2 år. Den anden mulighed er paragraf 23 stk. 1 nr. 3 for flere forhold hvor mindste straffen er 1 års fængsel. Han vælger den sidste, og dommen lyder på 1 år og 3 måneder, hvilket betyder at kravet er opfyldt. Retten vurderer dog at paragraf 23 stk. 1 nr. 3 ikke finder anvendelse her fordi dommen omhandler et forhold som ikke er forsætligt. Denne dom ligger op til at hvis hovedforholdet skyldes uagtsomhed, så er bestemmelsen ikke omfattet. Uagtsomhed optræder blandt andet i straffelovens kap. 12 paragraf 109 og 110, hvor det kan give fængsel i op til 3 år og paragraf 183 hvor det kan give fængsel i op til 2 år.

5.4 Paragraf 24

Denne paragraf henviser også til de grunde som fremgår af paragraf 22 og 23, men med denne paragraf er mindstekravet om ubetinget eller betinget fængsel væk. Dette er den mindste beskyttelse som udlændinge automatisk er omfattet af. Det væsentlige er selvfølgelig, om tiltalte straffes med bøde, hvis det er tilfældet kan paragraffen ikke finde anvendelse. Retspraksis på dette område er ikke af væsentlig betydning for specialet da kravet blot er fængsel eller ej. Der skal alligevel kort nævnes 2 domme på grund af typen af kriminalitet og selve straffen. Begge 2 kan siges at ligge i den lave ende af skalaen med hensyn til typen, og strafniveauet. Den første er U.2008.2079OE som omhandler bedrageri, hvor den tiltalte er tiltalt for bedrageri af flere omgange til en samlet værdi af 18.000 kr. og falsk anmeldelse. Bedrageri kan straffes med fængsel op til 1 år og 6 måneder, hvis der ikke er tale om særlig grov beskaffenhed og falsk anmeldelse kan straffes med bøde eller fængsel op til 6 måneder. Retten udtaler at betingelserne for udvisning er opfyldt da han blev idømt fængsel. Den samlede straf blev 4 måneder. En anden dom er U.2005.1104Ø, den omhandler en person som har brugt en andens identitet for at opnå opholdstilladelse i Danmark. Den tiltalte blev dømt til 10. dages fængsel og udvisnings betingelserne var opfyldt, da tiltalte fik fængsel.

5.5 Paragraf 24a

Denne paragraf opstiller nogle overvejelser som bør vurderes før en udvisning skal påkræves. Af de domme som er dømt efter loven blev vedtaget kan jeg ikke umiddelbart finde nogen henvisning til paragraffen i de enkelte domme. Jeg har lavet et skema for at illustrere dommene.

Tabel 1: Domsliste

Dommen	Type af kriminalitet	Antal år i fængsel	udvist	Paragraf 24a
U.2008.2378/2Ø	Menneskehandel og tvang/ prostitution	3 år 6 måneder og 2 år	ja	nej
U.2008.2345Ø	voldtægt	1 år 6 måneder	ja	Nej
U.2008.1587H	Forsøg på terror og drab	12 år og 5 år	ja	Ja, grovhed
U.2008.668H	For søg på drab	6 år	ja	Nej
U.2007.2908H	narkokriminalitet	5 år og 9 år	ja	Nej
U.2007.2826H	narkokriminalitet	5 år og 6 år	ja	Nej
U.2007.2463H	Røveri og vold med døden til følge	8 år	ja	Ja, grovhed
U.2007.1878H	Røveri særlig brutal	7 år og 9 år	ja	Nej
u.2007.1340H	Drab og drabs forsøg	8 år - livstid	ja	Ja, grovhed
U.2007.1273H	drab	12 år	ja	Nej

Jeg mener ikke at man kan konkludere noget om anvendelse af paragraf 24 a, dette mener jeg fordi der er for få domme, de domme hvor et af udtrykkende anvendes, er det ikke hele paragraffen men kun et ord der fra hvilket ofte er ordet ”grovhed”, hvilket kan betyde at det er et sammentræf. Hvis man kigger på listen så omhandler dommene de samme typer af kriminalitet som også tidligere blev dømt. Der er altså ikke sket en ændring i hvornår udvisning kræves. Det faktum at der ikke er domme om de mindre lovovertrædelser, som der også er hjemmel til at udvise efter kan betyde mange ting eksempelvis at dommene følger den praksis.

6 Undtagelsesbetingelser ved udvisning

Ved afgørelsen om udvisning skal der tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af

- 1) udlændingens tilknytning til det danske samfund,*
 - 2) udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold,*
 - 3) udlændingens tilknytning til herboende personer,*
 - 4) udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, herunder i relation til hensynet til familiens enhed,*
 - 5) udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og*
 - 6) risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.*
- Stk. 2. En udlænding skal udvises efter § 22, nr. 4-7, og § 25, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod*

Udgangspunktet er, at der ved udvisning skal tages hensyn til de forhold, som er nævnt i paragraf 26, undtagelsen er, at hvis der er tale om overtrædelse af udlændingelovens paragraf 22 stk.1 nr. 4-7, så skal de forhold i paragraf 26 tale afgørende imod.

Ugeskrift for retsvæsen 2007.105H omhandler to brødre, som bliver dømt for drab, men de udvises ikke. Begge de dømte har boet i Danmark det meste af deres liv den ene fra han var ca. 9 måneder gammel og den anden er født i Danmark. De er også en del af en større familie, hvor størstedelen stadig bor i Danmark. De har haft hele deres skolegang i Danmark, men taler desuden også arabisk. Derudover vurderes retten også, at de ingen reel tilknytning har til Jordan eller Libanon, samt til deres biologiske far som ikke bor i Danmark. På anholdelsestidspunktet gik den ene på produktionsskole mens den anden gik i 9. klasse

U.2005.1766H omhandler også drab men resultatet bliver udvisning. Den ene af de tiltalte er født i Danmark, mens den anden kom hertil som 3 årig. Begge har haft deres skolegang i Danmark, den ene gik ud efter 7. Klasse og har ikke modtaget undervisning siden, den anden gik på tekniskskole vvs linjen på tidspunktet for anholdelsen.

U.2005.1766H og u.2007.105H indeholder nogle af de samme væsentlige problemstillinger, begge domme omhandler personer, som har boet størstedelen af deres liv i Danmark, personerne har haft hele deres skolegang her, og personerne taler også dansk samt et fremmedsprog. Ingen af dem har børn hvilket gør, at deres situation bliver bedømt på tilknytningen til Danmark og udlandet. Begge har også store familier i Danmark. Det som gør at udfaldet af sagerne er forskellige skyldes 2 væsentlige forhold. I U.2005.1766 er de dømte udenlandske statsborgere og de har stærke familiære tilknytninger til deres forældres oprindelsesland. Denne tilknytning har de opretholdt ved ofte at

besøge landet samt god kontakt til familien i det andet land. En anden forskel er også, at de dømte i denne sag også er dømt for andre lovovertrædelser tidligere men det faktum vurderes ikke til at være afgørende. Alligevel er det et argument for udvisning. Som man kan læse af begge domme, har tilknytning forrang overfor den familiære tilknytning til Danmark.

Tilknytningen til det danske samfund hænger sammen med tilknytningen til et andet land. Det vil sige at nr. 1 og 5 i paragraf 26 hænger sammen. Dommene U.2007.105H, U.2002.1411H, U.2006.1388H, Tfk2005.59V, U.2005.2482H, U.2004.1282H, U.2006.589H, U.2005.142H, U.2002.736H, Tfk2003.53V og Tfk2002.307V har det tilfælles, at de dømte alle er krævet udvist, men er ikke blevet det. Domstolens resultat er i alle dommene, at tilknytningen til Danmark er større en tilknytningen til andre lande, fordi de tiltalte ikke har noget reel tilknytning til et andet land. Selv om der måske stadig bor familie andre steder i verdenen, er det væsentlige at der ingen kontakt er. Det som man kan udlede ud fra disse domme er, at tilknytningen til et andet land skal være minimal eller ikke eksisterende. Hvis der er den tilknytning vil man blive udvist. I dommene U.2005.1766H, U.2005.1452H, U.2004.2083H, bliver de dømte udvist, med den begrundelse at de har en tilknytning til et andet land. Denne tilknytning behøver ikke at være stærk som i U.2005.1766H og U.2005.1452H, hvor tiltalte ofte har besøgt oprindelseslandet. Den kan også være mindre stærk som i U.2005.2747H, hvor den dømte ikke havde mere end telefonisk kontakt med familien i oprindelseslandet, og den dømte havde ikke været i Iran efter han kom til Danmark. Ydermere er der U.2005.2432H, hvor retten vurderer at den dømte har en svag tilknytning til Marokko, til trods for det, bliver manden alligevel udvist.

Som tidligere nævnt hænger nr. 1 og 5 sammen og i de førnævnte domme blev de tiltalte ikke udvist, fordi de ingen reel tilknytning havde til andre lande og tilknytningen til Danmark er større. Det faktum at en person ikke har tilknytning til udlandet er ikke en garanti for at der ikke sker udvisning, hvis der ingen tilknytning til udlandet er skal der samtidigt være en tilknytning til Danmark for ikke at blive udvist. Se eksempelvis Tfk2008.725 (kom til Danmark som 11 årig, dømt for grov vold) her vurderes det at tiltalte ikke har nogen anden tilknytning, men bliver udvist alligevel, Tfk 2006 s. 369 (kom til Danmark som 12 årig, dømt for røveri med mere) og U.2005.314H(kom til Danmark som 11 årig, flere røverier). Fælles for dem er at de hverken vurderes til at have tilknytning til Danmark eller andet land, de bliver udvist under hensyn til forbrydelses art og grovhed.

Praksis er altså, at det mere handler om tilknytningen til et andet land end den reele tilknytning til Danmark, dermed ikke sagt at det faktum at man har været i Danmark i mange år, eller hele livet ikke har nogen betydning, men kun hvis tilknytningen til udlandet vurderes til at være lille eller ikke tilstede. Hvor praksis før var, at hvis man havde haft sin opvækst i Danmark med skolegang, så ville der være strengere krav til udvisning, dette ses blandt andet af højesterets bemærkninger til U.2002.736H ”*De tiltalte T1 og T2 har begge af de af flertallet nævnte grunde en meget stærk tilknytning til Danmark. Der må derfor stilles meget strenge krav - afhængig af tilknytningen til det oprindelige hjemland - til den kriminalitet, som kan føre til udvisning*”. Tidligere havde den familiære tilknytning til Danmark forrang⁶⁰ overfor tilknytning til den danske samfund og tilknytning til et andet land, men det har skiftet. Det ser ud til at tilknytningskravet betyder, at man ikke må bevare sine udenlandske rødder, hvis det er tilfældet kan man blive udvist, hvis man overtræder udlændingelovens bestemmelser, og dette er uanset om den danske tilknytning er langs stærkere. Diskussioner om hvorvidt personer er mere dansk end udenlandske sker ofte ikke, det faktum at der er en tilknytning vurderes til at være nok fordi, det begrundes ofte under hensyn til forbrydelsen art og grovhed.

Jævnfør punkt 2 i paragraf 26 skal udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold også vurderes et eksempel kan være eventuelle sygdomme, der er ikke offentliggjort nogen nyere domme hvor de tiltalte er ældre, men sygdom i sig selv betyder ikke at man kan undgå udvisning. I TfK 2006 s. 369 bliver den tiltalte dømt til anbringelse på institution på grund af sindssygdom, straffelængden er ikke fastsat, men tiltalte bliver alligevel udvist når han bliver udskrevet, blandt andet på grund af at overtrædelsen var grov, men også fordi han kan modtage behandling for sin sygdom i udlandet. Tilknytningen til udlandet vurderes til at være begrænset og tilknytningen til Danmark er stærkere, men tiltale anses ikke for at være velintegreret. I u.2005.314H bliver den tiltalte også dømt til behandling på grund af sindssyge og han bliver også udvist efter behandlingen er ophørt. Der vurderes ikke nogen stærk tilknytning hverken til Danmark eller udlandet. I TfK2007.198/2 bliver en sindssyg person frifundet for udvisning, men rettens begrundelse er ikke så tydelige at man kan udlede noget, de begrunder det kun med ” *....fandt under hensyn til varigheden af den frihedsstraf, som T ville være blevet idømt, såfremt han ikke var omfattet af straffelovens § 16, sammenholdt med længden af hans ophold i Danmark og hans helbredstilstand, at der var hensyn, som talte afgørende mod udvisning*”. Tiltale havde ingen tilknytning til Danmark.

⁶⁰ Udlændingeret s.709 afsnit 10.3

TfK 2006 s. 718 omhandler også en sindssyg tiltalt som bliver dømt, men ikke udvist fordi det er ”yderst tvivlsomt” at den dømte kan modtage den nødvendige behandling i sit hjemland. Hans tilstand er kronisk, hvilket betyder at han ikke kan blive helbredt og derfor vil han altid skulle behandles for sygdommen. Tiltalte havde en væsentlig stærkere tilknytning til hjemlandet end til Danmark. Med undtagelse af tfk 2006 s178 hvor den tiltale har en kronisk lidelse, fremgår det af dommene, at der er tale om lidelser som kan kureres eller holdes nede. U.2003.2463Ø bliver en tiltalt dømt, men ikke udvist, fordi hun samt hendes børn havde sygdommen hiv og hvis hun blev udvist skulle børnene tage med, og behandlingsmulighederne i deres hjemland var ikke på niveau med behandlingen i Danmark. Tilknytningen til Danmark er kun hendes børn, hvorimod tilknytningen til udlandet er større. Derimod i TfK 2006 s. 607/2 hvor tiltalte havde aids i udbrud, blev han dømt og udvist på baggrund af at behandlingsmulighederne i hjemlandet ikke var ringere eller dyrere. Konklusionen er, at sygdom i sig selv ikke er grund nok til at undlade en udvisning, hvis det kan konkluderes, at behandlingsmulighederne i det pågældende udland ikke er dårligere, end den behandling man kan tilbyde i Danmark for den pågældende sygdom. Som det fremgår af dommene er det væsentlige, om man kan modtage en tilsvarende behandling og ikke om det er billigere, dyrere eller gratis. Det er kun i TfK 2006, s. 607/2 hvor retten er inde på selve prisen for behandlingen som kan tilbydes, og i den på gældende sag er behandling gratis, eller næsten gratis, afhængig af andre faktorer.

Der er mange domme, hvor den tiltalte allerede har stiftet familie og dette indgår også i henhold til loven som et punkt der skal vurderes, når der kræves udvisning. Størstedelen af de offentliggjorte domme resultere dog i udvisning, de domme hvor der ikke sker udvisning er således få og ikke alle af nyere dato. U.2008.356H bliver en person på 47 dømt og kræves udvist, retten vurderer dog, at der ikke skal ske udvisning. Retten udtaler, at den tiltalte har opretholdt en tilknytning til sit oprindelsesland, men da han har en datter på 13 år og den forbrydelse han er tiltalt for ikke er person farlig, skal han ikke udvises. Denne dom anvender den nye praksis, om at tilknytning er det væsentligste punkt, men han bliver dog alligevel ikke udvist, fordi forbrydelsen ikke er grov, ydermere har han en datter. Hvorvidt alderen har spillet en rolle fremgår ikke af dommen. U.2007.719H minder lidt om den foregående, tiltalen lyder på dokumentfalsk i forbindelse med at opnå opholdstilladelse i Danmark, inden det blev opdaget, blev tiltalte gift og fik et barn. Retten vurderer at der ikke skal ske udvisning da det vil få alvorlige konsekvenser for familien, idet ægtefællen ikke kan rejse med. Denne dom omhandler også en ikke person farlig lovovertrædelse. U.2006.589H omhandler grovere vold hvor den tiltale har 3 børn. Retten vurderer først at den

tiltalte ikke har nogen tilknytning til andre lande, dernæst har han 3 børn, hvor af de 2 er mindreårige og bor i Danmark. Retten vurderer også at tiltalte har kontakt med sine børn, ikke kun via telefon, og derfor skal han ikke udvises. U.2005.142H omhandler narkokriminalitet hvor der ikke sker udvisning, tiltalte har 2 børn i Danmark som retten vurderer, at han har kontakt med, han har besøgt sit hjemland adskillige gange, med vurderes til ikke at have nogen tilknytning til det land. U.2003.622H bliver en person tiltalt for menneskesmugling og dokumentfalsk men ikke udvist. Retten begrundet det med, at tiltalte ikke har nogen tilknytning til andre lande, samt det faktum at han har 4 børn i Danmark. U.2008.2345Ø her bliver den tiltalte dømt for forsøg på voldtægt, tiltalte er gift og har 2 mindre børn. Tiltalte bliver udvist, men retten begrundet ikke afgørelsen. Som man kan læse ud af dommen, ligger retten vægt på, at tiltalte har stærk tilknytning til hjemlandet, tiltalte, har ikke opholdt sig længe i Danmark og taler ikke dansk. TfK2008.395/2 omhandler voldtægt, hvor den tiltalte ikke er gift, men er far til et mindre årigt barn. I denne dom er der to væsentlige punkter som diskuteres, selve forbrydelsen og det faktum at han er far. Retten vurderer at når forbrydelsen er så grov, skal der ske udvisning. Tiltalte mener også at have sine forældre og nogle søskende i hjemlandet, men det kan ikke udelukkes at de er flygtet. TfK2007.705V omhandler også voldtægt, tiltalte har 4 mindreårig børn, men vurderingen er igen at forbrydelsens grovhed taget i betragtning så skal der ske udvisning, tiltalte har ikke opholdt sig længe i Danmark og har ingen andre end hustru og barn. TfK2007.579 omhandler også voldtægt og den tiltalte har i modsætning til de forrige domme boet længe i Danmark, så længe at han både har børn og børnebørn, men han udvises stadig fordi han ikke anses for integreret i det danske samfund og fordi han stadig har en stærk tilknytning til sit hjemland, samt grovheden af forbrydelsen. TfK2007.284/2 sagen omhandler indsmugling af hash. Der er 3 tiltalte, hvoraf de 2 har børn. Forskellen på de 3 er flere, blandt andet har den tiltalte der ikke bliver udvist ingen tilknytning til andre lande, derudover vurderer retten, at han kun har haft en mindre rolle i overtrædelsen. Men det væsentligste og det der gør hele forskellen er, at tiltalte har et sygt barn som har brug for begge sine forældre.

U.2006.1533H som omhandler narkokriminalitet, her har den tiltalte et barn på 7 år, tiltalte dømmes til udvisning, selv om det faktum at han har et barn taler imod. Retten vurderer at der skal ske udvisning grundet i at tiltalte ikke har nogen tilknytning til Danmark, derudover har han mor og søster i sit hjemland, ydermere taler grovheden af forbrydelsen også for udvisning. U.2006.831H om narkokriminalitet, her bliver T3 udvist, rettens begrundelse er, at T3 på trods af at han har en søn i Danmark skal udvises på baggrund af forbrydelsens grovhed. U.2006.802H omhandler flere

røverier, den tiltalte har 2 teenagebørn, men bliver alligevel udvist, retten vurderer at på trods af at han har børn og det faktum at tiltalte ikke har nogen familiær tilknytning til sit hjemland, skal der ske udvisning, fordi han har haft hele sin opvækst og begyndende voksenliv i hjemlandet, derudover har han også været på besøg i landet efter han flyttede til Danmark. U.2006.522H tiltalte har 2 børn men bliver udvist for narkokriminalitet. Det ene barn er 18 år og det andet barn er 14 år, deres far er død og de har derfor kun deres mor, men bor hos en plejefamilie. Hendes nærmeste familie bor forsat i hjemlandet. Tiltalte bliver udvist, idet retten vurderer, at hendes tilknytning til Danmark er minimal, hendes børn har dog forsat ret til at opholde sig i Danmark. U.2006.522H her bliver T2 og T3 udvist for røveri med mere. Retten begrundet det med, at deres tilknytning set i forhold til forbrydelse bør resultere i udvisning. Begge har meget familie i udlandet og har begge opretholdt kontakten der til.

Det er svært at sige, om det faktum at man har børn, har afgørende betydning for, om man bliver udvist eller ej. Der er dog en tendens til, at børnene betyder mere jo mindre alvorlig kriminalitet der er blevet begået, i U.2008.356H U.2007.719H og U.2003.622H betyder det meget for rettens vurdering, at de tiltalte har børn, men dette skyldes, at forbrydelserne ikke i henhold til retten er personfarlige. Tilknytning spiller ikke en afgørende rolle, så længe der ikke er tale om personfarlig kriminalitet. I U.2006.589H og U.2005.142H er der tale om grovere forbrydelser men der sker ikke udvisning, fordi de tiltalte ikke har tilknytning til andre lande. I dommene U.2008.2345Ø, Tfk2008.395/2, Tfk2007.705 og Tfk2007.579 Tfk2007.284/2, U.2006.1533H, U.2006.831H, U.2006.802H, U.2006.522H og U.2006.212H bliver de tiltalte udvist på trods af at de har stiftet familie, fordi deres tilknytning til udlandet anses for stærk samt at de har begået grov kriminalitet, der er kun en undtagelse, nemlig i Tfk2007.284/2 hvor barnet er sygt og derfor har brug for begge forældre. Når der er tale om grove forbrydelser skal der meget til for at udvisning ikke sker, hvilket U.2006.522H er et godt eksempel på, her er retten villig til at adskille 2 plejebørn fra deres biologiske mor, som bliver udvist, på trods af at børnenes biologiske far er død.

Hvorvidt den tiltalte ved en eventuel udvisning vil lide overlast i det land han bliver udvist til, er en ekstern vurdering, der foretages af udlændingestyrelsen afgør. Den tiltalte vil som oftest påråbe sig beskyttelse under påskud af risikoen for eksempelvis dobbelt straf, men det er alene udlændingestyrelsen som vurderer forholdet, hvorefter retten dømmer der ud fra. Der er ikke offentliggjort mange nyere domme hvor risikoen diskuteres, ofte vurderer udlændingestyrelsen, at der ikke er risiko for dobbeltstraf eller anden overlast, dette skyldes at de fleste lande som

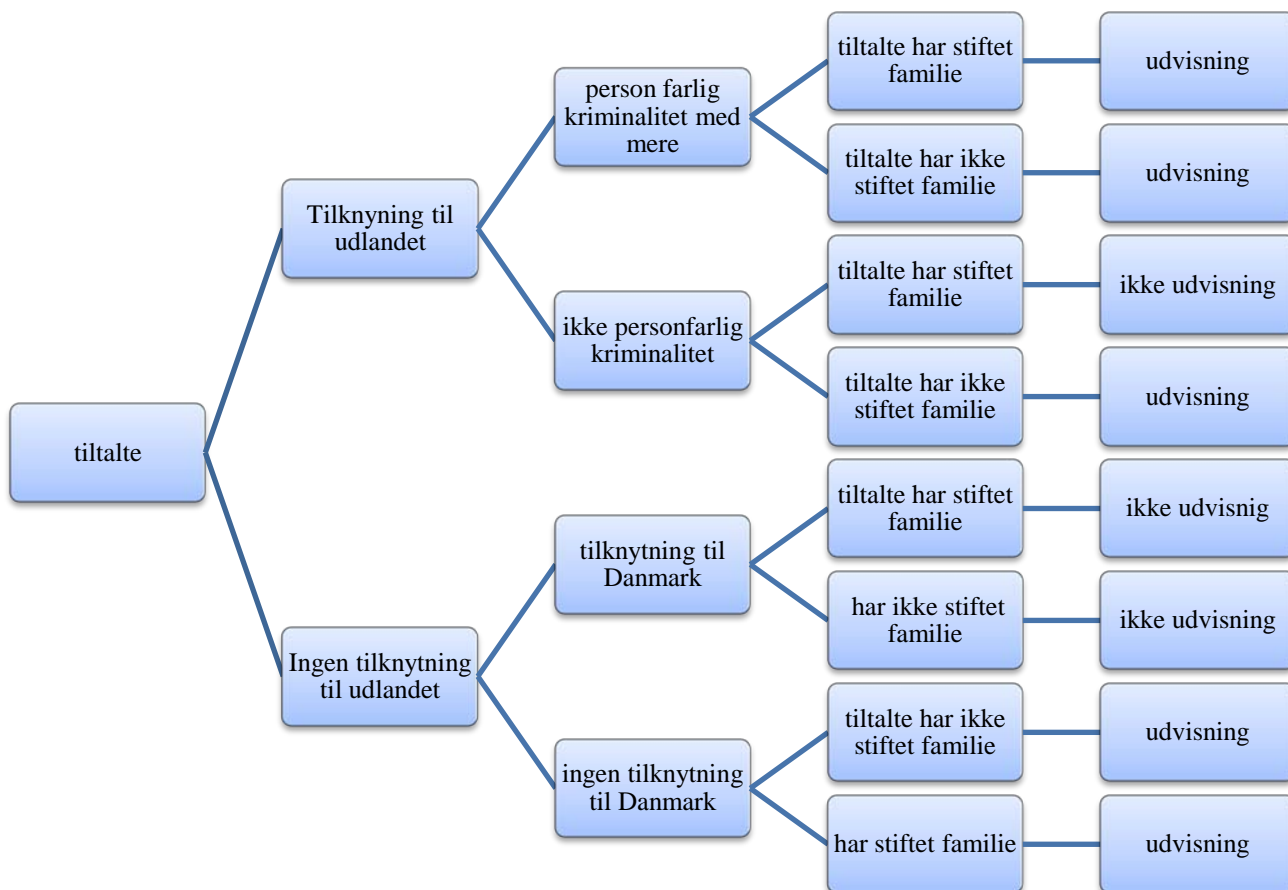
udgangspunkt ikke anvender dobbeltstraf. Der er 2 væsentlige domme som kommer frem til forskellige resultater den ene TfK 2004, s. 414/1 og den anden TfK 2005 s. 571/3, I 2004 dommen udtaler højesteret ” *En eventuel risiko for, at T ved tilbagevenden til Nigeria ville blive idømt frihedsstraf for det samme forhold kunne efter lovovertrædelsens karakter og grovhed sammenholdt med det oplyste om længden af en mulig frihedsstraf i Nigeria ikke føre til, at udvisning blev undladt*” I 2005 dommen bliver den tiltalte ikke udvist, fordi retten vurderer, at der er risiko for dobbeltstraf i henhold til udlændingestyrelsens vurdering. En af forskellene er, hvem der har afsagt dommen, henholdsvis landsretten og højesteret, men det som gør forskellen på udfaldet er typen af kriminalitet, 2004 dommen omhandler narko, noget som domstolen ser alvorligt på og 2005 dommen omhandler dokumentfalsk hvilket er ikke person farlig kriminalitet og derfor vurderes det mildere. Konklusionen er, at dette ofte ikke har nogen reel indflydelse på udvisning eftersom de fleste lande ikke dobbeltstraffer, og hvis man har begået grovere kriminalitet, skal der være mere end blot en risiko for dobbeltstraf næsten være praksis for at dømme.

I de tilfælde at en person ikke kan udvises i henhold til forhold i paragraf 26, er der mulighed for at udvise betinget, denne mulighed blev indskrevet i udlændingeloven i 2006. Der er ikke mange offentliggjorte domme, hvor det er blevet anvendt. Der er offentliggjort 4 domme hvor betinget udvisning har været krævet, i de 2 af dem har retten idømt betinget udvisning. Dommene TfK2008.624, TfK2007.721 hvor der sker betinget udvisning og TfK2007.85, TfK2007.216/1 hvor der ikke sker betinget udvisning. Det er ikke aktuelt på nuværende tidspunkt at diskutere praksis med så få domme, men tanken er, at de domme hvor der ikke kan ske udvisning eksempelvis fordi tilknytning til Danmark er større, disse personer skal så udvises betinget. Dog er der et interessant perspektiv nemlig at i de to domme TfK2007.85, TfK2007.216/1 udtaler retten, at der ikke er grundlag for at dømme betinget udvisning, disse domme sætter altså et lighedstegn mellem ”udvisning” og ”betinget udvisning” og ikke mellem ”ikke udvisning” og ”betinget udvisning” det vil sige, at hvis betingelserne for at udvise ikke er tilstede, så kan man heller ikke idømme betinget udvisning, dette lyder også logisk, da man må formode, at de forhold der gjorde at man ikke kunne udvises, stadig har samme betydning selv om man overtræder en betinget udvisningsdom, dog er det næppe meningen med loven i henhold til forarbejderne. Dermed kan man anlægge den anskuelse, at betinget udvisning skal være et slags gul kort, hvor man giver en chance til en person, som ellers skulle havde været udvist. Da der kun er landsretsdomme, som begge kommer frem til modsat resultat, kan man kun afvente og se om højesteret får mulighed for at danne praksis.

Fra lovgiverens side har man valgt, at en række overtrædelser er særlige grove dem af paragraf 22 stk.1 nr. 4-7 og de derfor kan/bør medføre udvisning, man har også valgt at betingelserne i paragraf 26 skal vurderes samlet, men ikke skal have afgørende betydning, når der er overtrædelser af udlændingelovens paragraf 22 stk. 1 nr. 4-7, Det betyder, at domstolen selv vælger, hvordan man vurderer og hvilken vægt man tillægger oplysningerne om tiltalte, retten skal også vurdere de betingelser i paragraf 24 og uanset hvad så har retten ret til at tilsidesætte betingelserne ud fra hensynet til eksempelvis kriminalitetens art og grovhed. Alligevel er der en vis sammenhæng i dommenes udfald.

Sammenfattende kan man indsætte dommene og praksis i følgende figur.

Figur 3: Udvisningsmodel

Kilde: Egen tilvirkning

Skemaet er selvfølgelig kun vejledende, derudover er der nogle sjældnere tilfælde, eksempelvis hvis den tiltalte er syg, dette påvirker som udgangspunkt ikke udvisningsspørgsmålet, med mindre

den tiltalte vil få dårligere behandlingsmuligheder i udlandet. Ydermere er der i sjældnere tilfælde risiko for dobbeltstraf, men det forekommer ikke ofte, idet de fleste lande ikke praktiserer dobbeltstraf. Betinget udvisning er heller ikke taget med i skemaet fordi der i de 3 år hvor muligheden har eksisteret, kun er offentliggjort 2 domme hvor der er blevet udvist betinget og 2 domme som kommer med modsat resultat, og indtil praksis er fastslået ved en højere instans, er det vanskeligt at vurdere på resultatet.

Til sidst vil der blive citeret af landsretten i Ufr.1998.376Ø ”...*det danske samfund på et tidspunkt må overtage ansvaret ikke blot for de indvandrere hvis integration anses for vellykket men også for dem der er mindre heldige*”

7 Litteraturliste

7.1 Bøger

Christensen, Lone B., 2006, Udlændingeret, 3. Udgave, Jurist- og Økonomforbundet

Danmark og de jødiske flygtninge 1933-1940 Af Lone Rünitz s.42 Kbh.: Museum Tusulanum, 2000.

Folketingstidende 1996-97tillæg A s.1066

Folketingstidende 1982-83 tillæg B

Folketingstidende 1982-83tillæg F

Folketingstidende 1996-97tillæg A

Folketingstidende 1996-97tillæg F

Folketingstidende 1997-98tillæg A

Folketingstidende 1997-98tillæg B

Folketingstidende 1997-98tillæg F

Waaben, Knud, 2001, Strafferettens almindelige del, 5. udgave, Thomson - GadJura

7.2 Rapporter

Betænkning nr.882 af 1979 om Udlændingelovgivningen

Betænkning nr.968 af 1982 om Udlændingelovgivningen

Betænkning nr. 1326 af 1997 om Udlændingelovgivningen

7.3 internettet

<http://books.google.dk> Hjemmeside med online-bøger

<http://jp.dk/> Jyllandspostens hjemmeside

<http://nyhederne.tv2.dk/> Tv2s nyhedshjemmeside

<http://politiken.dk> Avisen Politikens hjemmeside

<http://www.folketinget.dk/> Folketingets hjemmeside

<http://www.nyidanmark.dk/> Integrationsministeriets hjemmeside

7.4 Andet

Juristen; juridisk tidsskrift

Ombudsmandens skrivelse af 3.december 1976 og 13.december 1977

8 Bilag: Domsregister

8.1 Bilag 1

Narko:

- U 1983 1054 H (straffet for indsmugling og salg af narkotika. Fængsel i 9 år. Udvist for bestandig, uanset at den pgl havde haft ophold her i 15 år, og uanset at den pgl havde en 14-årig herboende søn).
- U 1984 367 H (straffet for strfl paragraf 191. Indsmugling af over 41 kg heroin samt forsøg. Fængsel i 8 år. Udvist for bestandig, uanset 9 års ophold og samliv med dansk kvinde).
- U 1984 391 H (straffet for strfl paragraf 191 mht. i alt 6,3 kg heroin. Fængsel i 9 år. Udvist for bestandig, uanset ophold her i 8 år).
- U 1984 744 H (straffet for strfl paragraf 191 ved medvirken til indførsel af 7 kg heroin. fængsel i 7 år. Udvist for bestandig, uanset 9 års ophold her og uanset at T var gift med dansk kvinde, med hvem han havde et fællesbarn).
- U 1987 308 H (strfl paragraf 191. Fængsel i 7 år. Udvist for bestandig, uanset at tiltalte siden 1978 i flere omgange havde haft lovligt ophold i Danmark og 2 gange været gift med danske kvinder, og uanset at han nu levede sammen med sin fraskilte hustru, med hvem han havde et barn).
- U 1991 580 H (strfl paragraf 191. Fængsel i 12, hhv. 13 år. De tiltalte, der havde opholdstilladelse i Danmark efter reglerne om (de facto-)flygtninge og havde været her siden 1984, udvist for bestandig, idet der efter det oplyste ikke fandtes at bestå en reel risiko for, at de tiltalte ville blive strafforfulgt og idømt dødsstraf i Iran for de pådømte handlinger),
- U 1998 107/1 H (statsborger i Rwanda med opholdstilladelse efter paragraf 7, stk. 2, der havde indført 3,3 kg heroin og været i besiddelse af 71 g heroin, straffet med fængsel i 7 år; udvist da paragraf 26 ikke var til hinder herfor).
- U 1998 623/2 H (en nigerianer havde forsøgt at indsmugle 4 kg kokain, indsmuglet 1.910,5 g kokain samt været i besiddelse af 9,4 g kokain; idømt fængsel i 8 år; udvist for bestandig, uanset ægteskab med herboende nu gravid dansk kvinde).

Røveri:

- U 1984 338 H (T1 og T2 straffet for røverier, herunder af særlig farlig karakter, tyveri samt T1 for drab i forbindelse med røveri og T2 for medvirken hertil. T1 fængsel i 16 år, T2 i 12 år. Begge udvist for bestandig).

drab:

- U 1984 367 H (drab på fraskilt hustru. 12 års fængsel. Udvist for bestandig, uanset 8 års ophold her).
- U 1984 1088 H (manddrab og forsøg herpå. Fængsel i 10 år. Udvist for bestandig, uanset 15 års ophold her).
- U 1986 36 H. drab m.m. livsvarig og udvist
- U 1986 123 H (manddrab, forsøg herpå samt dokumentfalsk. Fængsel i 14 år. Betingelsen i tidl paragraf 22, nr. 3, opfyldt, men ikke udvisning uht personlige oplysninger - boet her i 12 år og forældremyndighed over 2 herboende børn).
- U 1986 422 (drab på hustru. 10 års fængsel. Ikke udvist pga personlige oplysninger - boet her i 15 år og 4 børn her).
- U 1987 118 H (hævndrab på 16-årig tyrkisk dreng og dennes moder samt drabsforsøg mv. Fængsel i 16 år. Udvist for bestandig, uanset at tiltalte, der var tyrkisk statsborger, siden 1970 havde boet i Danmark, hvor også hovedparten af familien boede).
- U 1988 871 H (hævndrab i tyrkisk familie, begået efter ordre fra faderen T1 af en yngre søn A på 19 år sammen med en endnu yngre søn B på 17 år. T2-T4 havde givet ordren til gerningsmændene A og B. T1 fængsel i 10 år og udvist for bestandig. T2 fængsel i 8 år og T3 og T4 fængsel i 6 år. T2 - T4 havde langvarig familiemæssig tilknytning til Danmark, men udvistes for bestandig (dissens)),
- U 1992 269 H (strfl paragraf 237, manddrab. Fængsel i 12 år. Den tiltalte, der havde opholdstilladelse if. paragraf 7, stk. 2, udvist for bestandig. Højesteret fandt ikke, at forhold som nævnt i paragraf 26, nr. 1, talte imod udvisning, og der fandtes ikke at bestå nogen reel risiko for, at den tiltalte i Iran ville blive strafforfulgt for det pådømte forhold. Højesteret henviste endvidere til den beskyttelse, som følger af paragraf 31 (og som til sin tid skal påses i forbindelse med afgørelsen om udsendelse af den pågældende)),
- U 1995 629/1 HN (iraner, der havde hustru og to børn i Danmark, idømt 7 års fængsel for døds vold; udvist for bestandigt, idet der blandt andet henvistes til den beskyttelse, der følger af paragraf 31).
- U 1995 764 HN (kenyaner, idømt 12 års fængsel for drab på samlever og usømmelig behandling af liget, udvist med indrejseforbud for bestandigt; de i paragraf 26 nævnte omstændigheder kunne ikke føre til andet resultat).
- U 1998 1504 H (I forbindelse med dom på 12 års fængsel for drab på dørmænd blev tiltalte udvist for bestandig, uanset at han havde opholdstilladelse efter paragraf 7 om flygtninge. Tiltalte havde hverken kone eller børn, og hans familie boede dels i Danmark, dels i Libanon. Højesteret bemærkede, at tiltalte senere havde mulighed for at påberåbe sig paragraf 50 og paragraf 31).hel- og halvsøskende).

8.2 Bilag 1a

5 år:

- U 2001 856 H (27-årig tyrk, der tidligere var straffet flere gange og senest idømt fængsel i 5 år for to røverier mod værditransporter, af præventive grunde udvist for bestandigt, uanset hans stærke tilknytning til Danmark, hvor han var kommet til som 3-årig og havde sin nærmeste familie, samt til hans to mindreårige børn, idet han havde en ikke ubetydelig tilknytning til Tyrkiet).
- U 2004 1798 H (nigerianer, der havde tilskyndet en kvinde til at indføre 1.391 g kokain til Danmark, idømt fængsel i 5 år; udvist for bestandigt, da der ikke skulle tages hensyn til, om tiltalte ved tilbagevenden til Nigeria ville risikere forfølgelse af en karakter, som kunne begrunde asyl, jævnfør paragraf 7, stk. 2, og paragraf 26, stk. 1, nr. 7 (nu nr. 6), da tiltalte ville kunne påberåbe sig paragraf 31 før udsendelsen, og da risikoen for, at tiltalte i Nigeria ville blive idømt fængsel mellem 2 måneder og 3 år for det samme forhold henset til forholdets karakter og grovhed ikke kunne føre til andet resultat).
- U 2005 2432 H (fængsel i 5 år for grov voldtægt efter strfl paragraf 216, stk. 2, og udvisning for bestandigt af nu 39-årig marokkaner, der var kommet hertil som 17-årig, og som var skilt fra en kvinde, med hvem han havde en 13-årig søn, med hvem han i 12 år ikke havde haft nogen kontakt, ligesom han heller ikke havde nogen kontakt med 8 herboende

6 år:

- U 2000 1439 (statsløs palæstinenser, der havde boet i Danmark siden 1989, idømt fængsel i 6 år for grove seksualforbrydelser over for to døtre. Han havde ni børn med en nu afdød ægtefælle, og heraf var de to myndige. Ikke udvist, idet der lagdes vægt på konsekvenserne i forhold til de syv mindreårige børn, som tiltalte havde forældremyndigheden over).

7 år:

- U 2001 1483 H (tiltalte var idømt 7 års fængsel efter strfl paragraf 191 for besiddelse af store kvanti heroin og kokain. Han havde haft lovligt ophold i Danmark i 11 år og 9 måneder. Han var kommet hertil som 32-årig i 1987 og havde bevaret sin tilknytning til hjemlandet, hvortil han kunne vende tilbage uden at blive udsat for »særlig byrdefulde straffeforanstaltninger«. Hans tidligere hustru og deres to børn boede endvidere nu i hans hjemland. I tiden mellem landsrettens og Højesterets dom var tiltalte blevet gift med en herboende kvinde, med hvem han tidligere havde levet sammen og fået to herboende børn. Udvist med indrejseforbud for bestandigt, idet udvisning ikke kunne anses som en uforholdsmæssig reaktion, jævnfør EMRK art. 8).
- U 2005 1452 H (7 års fængsel og udvisning trods 22 års ophold i Danmark for to tilfælde af hæleri af særlig grov beskaffenhed og for besiddelse af ca. 3,8 kg amfetamin).

8 år

- U 2005 1757 H (8 års fængsel og udvisning for besiddelse af 5,9 kg heroin og kokain).
- U 2005 1796/1 H (8 års fængsel og udvisning for indførsel af knap 10 kg. kokain).

10 år:

- U 2002 2434 H (thailænder, der ved stump vold og kværkning havde dræbt sin ægtefælle, og ved et tidligere tilfælde havde udøvet vold mod hende, idømt fængsel i 10 år; tiltalte, der havde tre børn i Danmark, sine forældre og 5 søskende i Thailand, udvist for bestandig; frakendt retten til arv og pensionsydelse efter ægtefællen).

12 år:

- U 2005 1796/2 H (12 års fængsel og udvisning for knivdrab. Tiltalte var i 1999 som 15-årig kommet hertil ved familiesammenføring, havde senere fået opholdstilladelse som flygtning og var nu 21 år. Henset til grovheden af den begåede kriminalitet forelå ikke forhold som nævnt i paragraf 26, stk. 1, der afgørende talte imod udvisning).

8.3 Bilag 2

Nye lov:

- U 2003 2382 H (tiltalte, der - efter en skilsmisse, hvor moderen fik tillagt forældremyndigheden over parrets to børn - i december 1999 rejste til Iran med børnene uden moderens samtykke, idømt fængsel i 2 år; ikke hjemmel for udvisning i udlændingelovens paragraf 22, nr. 6, da tiltalte ikke var dømt for overtrædelse af strfl paragraf 261, stk. 2, eller i udlændingelovens paragraf 22, nr. 2, da tiltalte ikke var dømt for flere strafbare forhold).
- U 2000 1439 (statsløs palæstinenser, der havde boet i Danmark siden 1989, idømt fængsel i 6 år for grove seksualforbrydelser over for to døtre. Han havde ni børn med en nu afdød ægtefælle, og heraf var de to myndige. Ikke udvist, idet der lagdes vægt på konsekvenserne i forhold til de syv mindreårige børn, som tiltalte havde forældremyndigheden over).
- U 2002 1160 Ø (tiltalte, der havde truet en sagsbehandler med at slå hende ihjel, havde fremstillet og leveret falske pas og kørekort, samt leveret falske pas med henblik på, at modtagerne uretmæssigt kunne rejse ind i Danmark, idømt fængsel i 2 år; udvist med indrejseforbud i 10 år, jævnfør paragraf 22, nr. 2, 5 og 6; EMRK art. 3 kunne ikke føre til andet resultat, da tiltalte kunne påberåbe sig paragraf 31).

Narko:

- U 1985 593 H (i 1980 idømt 6 års fængsel for strfl paragraf 191. I 1982 3 år og 6 mdr. for strfl paragraf 245, stk. 2, smh m paragraf 83. Udvist).
- U 1986 669 H (efter prøveløsladelse fra dom for handel med 80 g heroin og inden prøvetidens udløb havde T indsmuglet 600 g heroin. Fængsel i 5 år inkl. reststraf på 4 mdr. Udvist for bestandig uanset ophold her i 13 år, og uanset at T i nogle år havde levet sammen med dansk kvinde).
- U 1984 391 H (3 narkoovertrædelser vedr i alt 6,3 kg heroin inden for 14 mdr.),
- U 1992 66 H (overtrædelse af strfl paragraf 191 ved overdragelse af 331 g heroin. Fængsel i 3 år. Ikke udvisning),
- U 1992 269 H (overtrædelse af strfl paragraf 191 ved indførsel af 400 g kokain og ved at modtage 1900 g heroin mhp videreoverdragelse. Fængsel i 7 år. Den tiltalte, der havde opholdt sig her siden 1972, hvor han som 15-årig var kommet til landet, blev af Højesteret frifundet for kraven om udvisning (dissens)),
- U 1994 519 H (den tiltalte, der i 1987 og 1990 var idømt lange fængselsstraffe for voldtægt, blev nu dømt for medvirken i 1992 til indsmugling af 216 g heroin. Fængsel i 2 år og 6 mdr. og udvisning for bestandig).
- U 1994 550 H (fra medio 1991 til slutningen af 1992 indkøbt og videresolgt 65 g heroin og 21-23 kg hash; ved svensk dom af 1992-12-29 idømt fængsel i 8 måneder for forberedelse til grov ulovlig tvang, og ved dansk dom af 1993-03-29 idømt fængsel i 3 måneder for overtrædelse af paragraf 245. Idømt tillægsstraf af fængsel i 2 år og udvist for bestandig).

- U 1994 617 H (2 tyrkiske og en dansk statsborger dømt for omfattende overtrædelser af paragraf 191, stk. 2, jævnfør stk. 1, 2. pkt.; fængsel i henholdsvis 10, 7 og 7 år; de tyrkiske statsborgere udvist),
- U 1997 318 H (tanzanier, der var idømt fængsel i 5 år for overtrædelse af strfl paragraf 191, stk. 2 ved perioden 1988-1994 at have solgt, hhv. været i besiddelse af 1.382,7 g heroin, udvist, da ingen af de i paragraf 26 anførte grunde kunne føre til andet resultat; kun sporadisk kontakt med barn, som moderen havde forældremyndigheden over).
- U 1998 45/1 H (tyrkisk statsborger, der var straffet med fængsel i 5 år og 6 måneder og tidligere i Norge straffet med fængsel i 4 år og 6 måneder for blandt andet narkotikakriminalitet udvist efter paragraf 22, nr. 2, da der ikke i medfør af paragraf 26 var grundlag for at undlade udvisning).
- U 1994 870 H (jugoslavisk statsborger med bopæl her i landet siden november 1987 indført 753 gram heroin med henblik på videreoverdragelse. Fængsel i 5 år, udvist for bestandig).

Drab:

- U 1986 36 H (2 drab, forsøg herpå, røverier, voldtægt. Fængsel på livstid. Udvisning for bestandig, uanset at T havde opholdt sig her i landet i 16 år).
- U 1996 1460 H (for 3 drab dømt til anbringelse på Sikringsanstalten. Udvisning for bestandig, blandt andet uht at den pgl senere kunne påberåbe sig paragraf 50 og paragraf 31).

8.4 Bilag 3

- U 1999 1840 HN (iraker, der havde dræbt en mand med flere knivstik, idømt anbringelse i lukket afdeling for personer med vidtgående psykiske handicap; udvist for bestandig, da det ikke udelukker udvisning efter paragraf 22, nr. 3, at en tiltalt er frifundet for straf i medfør af paragraf 16, jævnfør U 1985 980 H, begge U 1993 827
- U 1993 916 H
- U 1999 63 H).

8.5 Bilag 4

Ændring af retspraksis:

- U 1999 271 H
- U 1999 275 H fundet, at udvisning i de pågældende sager ville være i strid med EMRK, og under hensyn hertil afslået anklagemyndighedens krav om udvisning, der var begrundet i lovtæksten og de politiske tilkendegivelser i lovændringens motiver. Den hidtidige overordentlig strenge udvisningspraksis, som landsretter og byretter havde anlagt, er herefter ikke længere retningsgivende, og der må derfor som i andre udvisningssager foretages en konkret vurdering også af udlændingens tilknytning til landet og andre humanitære hensyn, efter paragraf 26, stk. 1. Højesterets fortolkningsstil må tiltrædes. Hvis man ønsker at lovgive i strid med Danmarks internationale forpligtelser, bør man opsigte Danmarks deltagelse heri.

Fuldt op i:

- De nævnte højesteretsafgørelser er blevet fulgt op i U 1999 553 (ikke grundlag for udvisning af somalier, der var idømt hæfte i 40 dage for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, idet den pgl ved tilbagevenden til hjemlandet risikerede at blive udsat for asylbegrundende overgreb) og
- U 2000 546 H (tiltalte var en 36-årig chilener, der i 1974 sammen med sine forældre var flygtet til Peru og i 1978, da han var 14 år, videre til Danmark. Efter et forlist, barnløst ægteskab boede han, der var stofmisbruger, nu hos moderen, medens faderen de sidste 4 år havde boet i Spanien. Tiltalte havde gået i dansk skole i 3-4 år, men kun haft beskeden tilknytning til arbejdsmarkedet. Han beherskede spansk i skrift og tale, og han havde flere gange været i Chile og besøgt familie. Tidligere var tiltalte blevet idømt adskillige frihedsstraffe, samlet omkring 6 års frihedsstraf siden 1986. Nu var tiltalte for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer idømt fængsel i 5 måneder. Tiltaltes tilknytning til Danmark fandtes ikke at være så stærk, at udvisning ville være i strid med Den Europæiske Menneskeretskonventions artikel 8. Udvist med indrejseforbud i 5 år (dissens)).

Senere praksis:

- U 1999 1210 HN (iraner, der havde indført ca. 2,2 kg heroin, idømt fængsel i 7 år; udvist for bestandigt, jævnfør paragraf 22, nr. 3 og 4, jævnfør paragraf 26).
- U 1999 1472 (chilener, der var kommet til Danmark i 1978 som 14-årig, var flere gange dømt for narkotikakriminalitet og senest idømt fængsel i 4 måneder for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer; udvisning med indrejseforbud i 5 år var fornøden af samfundsmæssige grunde og derfor ikke stridende mod menneskerettighedskonventionens art 8).
- U 1999 1678/1 HN (tjekkisk statsborger, der indførte 1.974 g heroin til Danmark, idømt fængsel i 6 år og udvist for bestandigt).

- U 1999 2032 HN (nigerianer, der havde været i besiddelse af 798 g og solgt ca. 230 g heroin, idømt fængsel i 5 år; han var kommet til Danmark for 8 år siden og havde være gift i 3 år med en dansk kvinde, fra hvem han var skilt; udvist for bestandig, da paragraf 26, stk. 1 ikke talte imod og da det ikke var i strid med menneskerettighedskonventionens art 8).
 - a. menneskerettighedskonvention
- U 2000 1627/2 (for overtrædelse af strfl paragraf 191 var tiltalte idømt fængsel i 1 år. Han var i 1975 kommet til Danmark fra USA sammen med sin mor og blev i 1999 gift med en dansk kvinde. Uanset at tiltalte var uddannet og opvokset i USA, fandtes udvisning at være en så uforholdsmæssig reaktion, at den ville være i strid med EMRK art. 8, og tiltalte blev derfor frifundet for udvisning). Se endvidere
- U 2001 336 H (i overensstemmelse med parternes krave frifandtes tiltalte for udvisning).
- U 2001 345/1 H (sydafrikaner, der havde indført 1.975 g heroin, idømt fængsel i 6 år og udvist for bestandig).
- 2001 395 H (tjekkisk statsborger, der havde indført 2.004 g heroin til Danmark, blev idømt fængsel i 6 år og udvist for bestandig; to medtiltalte, der havde planlagt indførslen blev hver idømt fængsel i 7 år).
- U 2001 867 H (tiltalte, der tidligere flere gange var straffet for overtrædelse af paragraf 191, havde i forening med to andre indført 1.740 g heroin; idømt fællesstraf af fængsel i 7 år og 6 måneder; tiltalte, der var kommet til Danmark som 31-årig i 1984 og havde en søn her, som han ikke havde regelmæssig kontakt med, udvist for bestandig).
- U 2001 1483 H (omtalt i note ad paragraf 22, nr.1).
- U 2002 559 H (libanese, der havde solgt ca. 700 g heroin og ca. 195 g kokain samt besiddet ca. 49 g kokain, idømt fængsel i 5 år under hensyn til, at han havde indtaget en central placering i en organisation, der havde til formål at videreoverdrage narkotika; tiltalte udvist for bestandig, da paragraf 26, stk. 1, og EMRK art. 8 ikke talte afgørende herimod).
- U 2002 736 H (tiltalt, der havde været i besiddelse af 5.472 g heroin, idømt fængsel i 7 år; to medtiltalte, der tillige havde overdraget heroin for 333.650 kr., hver idømt fængsel i 8 år; to tiltalte, der havde boet i Danmark i 26 henholdsvis 32 år og som havde ægtefæller og voksne børn i Danmark blev ikke udvist; den tredje tiltalte, der som 21-årig var kommet til Danmark i 1991, var gift og havde tre mindreårige børn, blev udvist for bestandig).
- U 2002 58 H (tiltalt, som var gift med en dansk kvinde, og som havde forsøgt at indsmugle ca. 1 kg heroin, idømt fængsel i 4 år og udvist for bestandig, jævnfør paragraf 22, nr. 4; ikke i strid med EMRK art. 8).
- U 2002 1051 H (Afghaner, kommet til Danmark i 1990, med asyl efter paragraf 7, stk. 2, havde solgt i alt ca. 3 kg heroin; han, der var gift med en syrisk kvinde, med hvem han havde tre børn født i 1993, 1997 og 2000, blev idømt fængsel i 7 år og udvist for bestandig).
- U 2002 1377 Ø ((34-årig pakistaner), der havde overdraget 50-60 g heroin og havde været i besiddelse af 149,2 g heroin med en renhedsgrad på 94 %, blev - da heroinens renhed var en skærpene omstændighed - idømt fængsel i 2 år og 6 måneder; han, der var kommet til Danmark i 1988 og havde to børn født i 1998 og 2000 med sin danske ægtefælle, blev udvist for bestandig under hensyn til kriminalitetens karakter og alvor). Den Europæiske

Menneskerettighedsdomstol har i dom af 2002-07-11 fastslået, at Danmark har overtrådt EMRK artikel 8 ved udvisning af en iransk statsborger, der i 1997 var idømt 3 års fængsel for overtrædelse af paragraf 191 og udvist for bestandig, idet den pågældende havde dansk hustru, 2 fællesbørn og hustruen et særbarn, for hvilke udvisningen ville krænke retten til et familieliv. Se Adv 2002, Fagligt Nyt, 314 og 342.

- U 2003 149 H (iraker, der havde indført 3 kg hash og forsøgt at indføre 4.738 g amfetamin, idømt fængsel i 6 år og 6 måneder; han - der var kommet til Danmark i 1991 som 26-årig, havde 6 mindreårige børn, der boede hos moderen, som han var blevet separeret fra i 1999 og som ikke havde nogen familiemæssige relationer til Irak - blev udvist for bestandig).
- U 2003 296/1 H (to tiltalte, der havde forsøgt at indføre 1.368,9 g heroin, idømt fængsel i 5 henholdsvis 6 år; den ene tiltalte, der var iraker og i 1984 som 24-årig var kommet til Danmark, hvor han i januar 2002 var blevet gift med en udenlandsk statsborger, blev udvist for bestandig).
- U 2003 490 Ø (tiltalte, der havde 4 tidligere domme for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, og som havde solgt 0,81 g kokain, idømt fængsel i 8 måneder; ikke udvist som følge af hans familiemæssige tilknytning til Danmark med en dansk ægtefælle og to mindreårige børn, jævnfør EMRK art. 8).
- U 2003 644/1 H (tiltalte, der 2000-04-04 var idømt fængsel i 2 år og 3 måneder for narkotikakriminalitet, blev idømt en tillægsstraf af fængsel i 6 år for at have indført eller forsøgt at indføre i alt 2.250 g heroin; han, der i 1994 var kommet til Danmark, hvor han havde to børn og sin ægtefælle, blev udvist for bestandig, da der ikke var reel risiko for, at han ville blive strafforfulgt i Burundi, og da han senere kunne påberåbe sig paragrafparagraf 31 og 50).
- U 2003 1040 H (én tiltalt, der var tyrkisk statsborger, havde solgt eller besiddet i alt 5,3 kg heroin eller kokain, og havde en central rolle som grossist, idømt fængsel i 10 år; han havde ægtefælle, børn, forældre og søskende i Danmark, men havde bevaret tilknytning til Tyrkiet; udvist for bestandig; en anden tiltalt, der var statsløs palæstinenser, havde transporteret i alt 1,9 kg heroin eller kokain, idømt fængsel i 5 år; han, der var kommet til Danmark for 13 år siden, var gift med en dansk kvinde, som han ikke boede sammen med, havde to børn i Danmark samt sin far og søskende i Libanon, blev udvist for bestandig; en tredje tiltalt, der var tyrkisk statsborger, havde forsøgt at sælge i alt 2,8 kg heroin eller kokain og havde haft en betydelig rolle som formidler, idømt fængsel i 6 år; han, der var kommet til Danmark som 4-årig og havde haft hele sin opvækst her, hvor hans forældre og søskende boede, blev ikke udvist).
- U 2003 2385 H (to tiltalte, der havde indført og forsøgt at indføre i alt ca. 2 kg heroin, hver idømt fængsel i 6 år; den ene, som var irsk statsborger, og havde opholdt sig i Danmark siden 1991-12-18, hvor han havde to børn, der var danske statsborgere, udvist for bestandig).
- U 2004 163 H (én tiltalt, der havde indført og forsøgt at indføre ca. 14,5 kg kokain, og som havde medvirket i vidt omfang, idømt fængsel i 10 år, jævnfør paragraf 88, stk. 1, 2. pkt.; en anden tiltalt, der havde indført 9,5 kg kokain, idømt fængsel i 8 år; en tredje tiltalt, der havde solgt, forsøgt at sælge og formidlet salg af ca. 13,4 kg kokain og havde haft en central rolle,

idømt fængsel 12 år, jævnfør paragraf 88, stk. 1, 2. pkt., tillige for menneskesmugling af mindst 25 personer og dokumentfalsk af ca. 12.000 HT-klippekort; en fjerde tiltalt, der havde solgt og forsøgt at sælge 2,2 kg kokain, idømt fællesstraf af fængsel i 7 år; alle udvist for bestandig).

- U 2004 811 H (en libaneser, der havde overdraget og forsøgt at overdrage 700 g amfetamin, ca. 7.600 ecstasy-piller og ca. 780 g kokain, idømt fængsel i 8 år; tiltalte, der var kommet til Danmark i 1992 sammen med sin ekskone og deres to børn, og nu var gift med en anden herboende libanesisk kvinde, som han havde fire børn med, udvist for bestandig).
- U 2004 1324 H (to nordmænd, der som kurerer havde indført ca. 9,8 kg amfetamin, 890 g kokain og 56 kg hash, idømt fængsel i 9 år og udvist for bestandig).
- U 2004 2756 H (fire tiltalte havde indsmuglet henholdsvis forsøgt at indsmugle 11 kg heroin; to tiltalte, der ikke tidligere var straffet for narkotikakriminalitet og som havde medvirket til forsøg henholdsvis været kurer, hver idømt fængsel i 8 år; to tiltalte, der havde haft en central rolle henholdsvis havde deltaget ved forberedelserne, hver idømt fængsel i 10 år; alle tiltalte udvist for bestandig). U 2006 523 H (medvirken til indsmugling af 541 g kokain og forsøg på indsmugling af yderligere 1 kg kokain eller heroin. Tiltalte idømt fængsel i 5 år og udvist for bestandig. Hun havde haft lovligt ophold i Danmark i godt 11 år og havde 2 børn, som ved familiesammenføring var kommet til Danmark, og som fortsat havde dansk opholdstilladelse). U 2006 587 H (Tiltalte var for besiddelse af 931 g heroin idømt fængsel i 5 år. Den pågældende var iransk statsborger og havde opholdstilladelse som flygtning, jævnfør paragraf 8, jævnfør paragraf 7, stk. 1, og havde haft lovligt ophold i ca. 12 år. Han var ugift og havde ikke børn, og der var ikke grundlag for at antage, at han ved en tilbagevenden til Iran ville blive straffet yderligere for det begåede forhold. Udvisning for bestandig).
- U 2006 831 H (fængsel i 8 år efter strfl paragraf 191, stk. 1, 2. pkt., for medvirken til forsøg på indførsel af 10 kg kokain og for overdragelse af ca. 200 g kokain. Udvisning af tiltalte, der var tunesisk statsborger og havde fået familiesammenføring i 1987 til herboende ægtefælle (godt 16 års lovligt ophold), med hvem han havde en nu 15-årig søn).
- U 2006 1533 H (Fængsel i 8 år og udvisning for bestandig af 31-årig nigerianer, der havde medvirket til og forsøgt på indførsel af ca. 6 kg kokain. Han havde haft lovligt ophold i Danmark i 6½ år og havde en 7-årig datter, som var i familiepleje, og som barnets moder havde forældremyndigheden over, men som den tiltalte også havde løbende kontakt med).

8.6 Bilag 5

- U 2002 1160 Ø (tiltalte, der havde truet en sagsbehandler med at slå hende ihjel, havde fremstillet og leveret falske pas og kørekort, samt leveret falske pas med henblik på at modtagerne uretmæssigt kunne rejse ind i Danmark, idømt fængsel i 2 år; udvist med indrejseforbud i 10 år, jævnfør paragraf 22, nr. 2, 5 og 6; EMRK art. 3 kunne ikke føre til andet resultat, da tiltalte kunne påberåbe sig paragraf 31).
- U 2000 2306 (tiltalte var idømt fængsel i 40 dage efter udlændingelovens paragraf 59, stk. 5. Han havde opholdt sig i Danmark siden 1995 og havde kun ringe tilknytning til sit hjemland, Kosovo. Ikke udvist, jævnfør EMRK art 8).
- U 2001 1623/2 (tiltalte, der ikke havde særlig tilknytning til Danmark, fundet skyldig i menneskesmugling, jævnfør strfl paragraf 125a, i 27 tilfælde. Udvist for 10 år.

8.7 Bilag 6

Menneskehandel:

- U 2008 2378/2 Ø (To tiltalte idømt fængsel i 2 år 6 mdr. for overtrædelse blandt andet af strfl paragraf 262 a om menneskehandel. Begge udvist efter paragraf 22, nr. 6. Den ene var tjekke uden nogen tilknytning til Danmark og fik indrejseforbud for bestandig. Den anden, der var kroater og 56 år, havde boet her i 18-19 år, havde herboende voksen datter og et barnebarn, men talte stadig kroatisk og var tidligere dømt for menneskehandel. Han fik indrejseforbud i 10 år, idet landsretten ikke fandt grundlag for at føre udvisningen betinget).

Røveri:

- U 2000 820 H (tiltalte, der var kommet til Danmark som 4-årig og havde opholdt sig her i 23 år og gået i dansk skole. Hans forældre og søskende, som var hans nærmeste familie, boede ligeledes her, og tiltalte havde ingen tilknytning til Pakistan, hvis sprog han hverken kunne læse eller skrive. Ikke udvist efter dom på 2½ års fængsel for røveri),
- U 2002 350 H (to tiltalte på 19 og 18 år blev blandt andet for flere røverier idømt fængsel i 6 henholdsvis 5 år; begge udvist for bestandig under hensyn til omfanget og grovheden af den begåede kriminalitet; de tiltalte var kommet til Danmark som 15 og 14 år gamle fra Libanon, hvor de stadig havde slægtninge).
- U 2003 2337 H (algerisk statsborger, der med et skarpladt håndskydevåben havde begået røveri mod en bank, og som under flugt fra bankrøveriet havde forsøgt at dræbe to politibetjente ved at affyre flere skud imod dem, idømt fængsel i 10 år og udvist for bestandig, uanset at han i Algeriet var idømt dødsstraf, idet han ville kunne påberåbe sig paragraf 31, hvis hans asylansøgning ikke blev imødekommet).
- U 2006 1388 H (Ikke udvisning af 16-årig, der sammen med anden havde begået røveri mod et postkontor og derfor var straffet med fængsel i 1½ år. Tiltalte var statsborger i Togo og boede sammen med sin mor og halvsøster i Danmark, hvor han havde haft lovligt ophold i godt 6 år).
- U 2005 444 Ø (16-årig tiltalt, der sammen med andre over to måneder havde begået 8 røverier mod forretninger og to forsøg på røverier, som fællesstraf idømt fængsel i 3 år og 9 måneder, jævnfør paragraf 288, stk. 2, jævnfør stk. 1, nr. 1, jævnfør paragraf 82, stk. 1; han, der var kommet til Danmark fra Ghana som 6-årig og kun havde været i Ghana i ca. 1½ år i 1999-2000, blev ikke udvist på grund af hans unge alder og familiemæssige tilknytning til Danmark).
- U 2005 3177 H (udvisning af afghansk statsborger, der havde begået adskillige røverier og forsøg herpå mod pengetransporter mv. på et tidspunkt, hvor han endnu ikke var fyldt 18 år, for hvilket han blev idømt fængsel i 5½ år. Han havde tidligere begået røverier og var derfor straffet med en delvis betinget dom på fængsel i 1½ år. Han var kommet til Danmark som 13-årig sammen med sin far, der boede her, hvor også tiltaltes 5 søskende boede. Indtil indreisen til Danmark som 13-årig havde tiltalte haft ophold i Afghanistan og Pakistan). U 2006 213 H (Udvisning for bestandig af to pakistanske statsborgere efter dom for flere

bankrøverier, til dels af særlig farlig karakter mv. De pågældende havde boet i Danmark i 11 år og havde forældre, 4 søskende og den ene tillige sin pakistanske ægtefælle og sine to børn her i landet. De blev idømt 5, henholdsvis 4 års fængsel).

- U 2005 2747 H (udvisning af udlænding, der for 4 røverier blev idømt fængsel i 3 år og 6 måneder. Han var kommet hertil i 1986 som 20-årig, var ugift, havde ingen børn, havde fortrinsvis været arbejdsløs og var straffet flere gange for narkokriminalitet og røverier).
- U 2005 2482 H (ikke udvisning af to udlændinge på 18 og 19 år, som ved byretten var idømt fængsel i 1 år for røveri mv. De var kommet til Danmark som 14-årige og havde lært dansk og fulgt undervisning, henholdsvis arbejdet. De havde deres forældre og søskende her, men ingen væsentlig tilknytning til deres hjemlande, Irak og Uganda).

Vold:

- U 2000 822 H (31-årig tiltalt somalier havde opholdstilladelse som de-facto-flygtning, jævnfør paragraf 7, stk. 2, og havde boet her i 7 år. Han var skilt fra sin somaliske hustru og havde ingen børn. Hans eneste familie i Danmark var en bror, der var psykiatrisk patient, og dennes to sønner, som boede hos tiltalte siden januar 1999, og som tiltalte siden oktober 1999 havde haft plejetilladelse til. Ikke udvist efter dom på 60 dages fængsel for et enkeltstående tilfælde af vold på en restaurant, jævnfør strfl paragraf 245, stk. 1 (dissens)),
- U 2000 1376 HN (tyrk, dømt til forvaring for gentagen grov vold. Han var kommet til Danmark i 1979 som 13-årig, havde sin fraskilte ægtefælle, to børn, sin mor, en bror og en halvbror her samt familie i Tyrkiet. Udvist for bestandig).
- U 2001 444 V (somalier, der i tre tilfælde havde udøvet vold eller forsøg herpå mod social- og sundhedsassistenter på psykiatrisk afdeling samt mod en receptionist, og hærværk, blev frifundet for straf, jævnfør strfl paragraf 16, stk. 1, og dømt til ambulans psykiatrisk behandling; frifundet for udvisningskrav, da det ville stride mod proportionalitetsprincippet i EMRK art. 8 og ville være særligt belastende, jævnfør paragraf 26, stk. 1, nr. 2 og 3).
- U 2001 1150 V (22-årig iraner, der med en spids og skarp metalgenstand havde stukket en mand i øjet, hvorved han mistede synet på dette, idømt fængsel i 2 år og 6 måneder; tiltalte, der var kommet til Danmark i 1994 og var gift med en dansk kvinde, blev ikke udvist under hensyn til tiltaltes tilknytning til Danmark og manglende tilknytning til sit hjemland, jævnfør paragraf 26, stk. 2).
- U 2003 56 H (en statsborger i Sri Lanka, der på en restaurant havde slået en anden gæst i hovedet med en delvist knust flaske, hvilket blandt andet medførte pulsåreblødning, idømt fængsel i 4 måneder; udvist med indrejseforbud i 5 år, da han efter 7 års ophold i Danmark kun havde opnået ringe tilknytning til det danske samfund, og da han ikke havde familie i Danmark, men i Sri Lanka, hvor han havde boet indtil han kom til Danmark som 41-årig; paragraf 26, stk. 1, eller EMRK art. 8 talte ikke herimod).
- U 2003 2382 H (tilsvarende sag).
- U 2006 589 H (Somalisk statsborger med lovligt ophold i 15 år i Danmark, hvor han havde 2 børn, med hvem han havde samværsret, ikke udvist efter dom til fængsel i 9 måneder for blandt andet vold af særlig farlig karakter, jævnfør paragraf 245, stk. 1).

- U 2005 3175 H (udvisning af udlænding, der blev idømt fængsel i 7 år for vold med døden til følge. Tiltalte var afghansk statsborger og var i 2000 indrejst til Danmark og havde fået opholdstilladelse efter paragraf 7 om flygtninge. Han havde boet her i 4 år, da forholdet blev begået, og de foreliggende

Berigelses kriminalitet:

- U 2000 1600 H (tyrkisk statsborger født her i landet i 1976 af forældre, der boede her i landet. Han havde siden fødslen boet her sammen med sin familie, herunder en bror og søster. I 1995 var han blevet gift med en tyrkisk kvinde, med hvem han havde et barn, som også boede her. Han læste og skrev dansk, men kunne vanskeligt læse og skrive tyrkisk. Han var nu for gentagne berigelseskriminalitet idømt fængsel i 3 år (fællesstraf). Uanset grovheden af den begåede kriminalitet fandtes der ikke grundlag for udvisning, der efter Højesterets opfattelse ville være i strid med EMRK art 8).

Indbrud/hæleri:

- U 2002 1393 Ø (40-årig serber, der havde begået 52 indbrudstyverier og 7 hæleriforhold til en samlet værdi af ca. 10,2 mio. kr., blev - under hensyn til forholdenes professionelle præg, herunder at der var modtaget bestillinger fra interesserede købere, og anvendt handsker, hætter og brugsstjålne biler, samt til at tiltalte havde været leder af gruppen af gerningsmænd - idømt tillægs- og fællesstraf af fængsel i 4 år; han, der havde bevaret tilknytning til sit hjemland, blev udvist for bestandig trods ophold i Danmark i 23 år; ikke i strid med EMRK art. 8).
- U 2005 1452 H (7 års fængsel og udvisning trods 22 års ophold i Danmark for to tilfælde af hæleri af særlig grov beskaffenhed og for besiddelser af ca. 3,8 kg amfetamin).

Trusler:

- U 2000 1685 H (somalisk statsborger var idømt 40 dages fængsel for overtrædelse af strfl paragraf 119 og paragraf 260, nr. 1. Han boede sammen med sin søster her i landet, efter at han først i 1990'erne via Kenya var flygtet fra borgerkrigen i Somalia. Ikke udvisning, jævnfør EMRK art 8).
- U 2001 1082 H (tyrkisk statsborger, der havde truet sagsbehandler på rådhus med, at hun måske ville blive dræbt, idømt hæfte i 14 dage, som Højesteret gjorde betinget under hensyn til, at tiltalte og sagsbehandleren talte sammen på engelsk, der var et fremmedsprog for dem begge; ikke udvisning under hensyn til at tiltalte havde været gift med en dansk kvinde siden november 1999).
- U 2002 1160 Ø (tiltalte, der havde truet en sagsbehandler med at slå hende ihjel, havde fremstillet og leveret falske pas og kørekort, samt leveret falske pas med henblik på, at modtagerne uretmæssigt kunne rejse ind i Danmark, idømt fængsel i 2 år; udvist med indrejseforbud i 10 år, jævnfør paragraf 22, nr. 2, 5 og 6; EMRK art. 3 kunne ikke føre til andet resultat, da tiltalte kunne påberåbe sig paragraf 31).

Bortførelse:

- U 2003 238 Ø (ikke udvisning efter paragraf 22, nr. 6, for overtrædelse af strfl paragraf 215, der ikke er nævnt i paragraf 22; at strfl paragraf 215 henviser til straffehjemmelen i strfl paragraf 261, stk. 2, gav i et tilfælde, hvor tiltalte alene var dømt for børnebortførelse efter strfl paragraf 215, ikke hjemmel for udvisning).

Anden kønslig omgang:

- U 2000 2411 H (tiltalte havde haft kønslig omgængelse med sin hustrus drenge på 3 og 4 år og var derfor idømt fængsel i 6 måneder. Hustruen og deres ventede fællesbarn var danske og ville ikke kunne klare sig i tiltaltes hjemland, Nigeria. Ikke udvisning).

Forsøg på voldtægt:

- U 2008 2345 Ø (Tyrker, som kun sporadisk talte dansk, og som havde stor tilknytning til Tyrkiet og var gift med en tyrkisk kvinde, med hvem han havde to børn på ½ og 5 år, havde efter at have haft midlertidig opholdstilladelse her i ca 1½ år begået forsøg på voldtægt. Fængsel i 1 år 6 mdr. - udvisning).

Æresdrab:

- U 2007 1340 H (udvisning af en række tiltalte, der efter ordre fra kvindens far havde dræbt kvinden og forsøgt at dræbe hendes mand, med hvem hun havde indgået ægteskab mod farens forbud).

Tilskyndelse til drab:

- U 2004 1759 H (to tiltalte havde i forening dræbt en mand, ved at den ene tiltalte havde overladt en ladt salonriffel til den anden tiltalte, der derefter skød manden i hovedet; begge idømt fængsel i 12 år; den ene, der var engelsk statsborger, blev udvist for bestandig).
- U2006 477 H (Ikke udvisning efter paragraf 24, nr. 1, jævnfør paragraf 22, nr. 6, af tanganiansk kvinde, der havde stukket sin samlever med en kniv, men som blev frifundet for straf efter paragraf 16, stk. 1, idet hun på gerningstidspunktet var sindsyg. Hun var i mellemtiden blevet gift med samleveren).

Vold/voldtægt/anden kønslig omgang:

- U 2003 2040 H (statsløs palæstinenser, der fra 1989 til 2001 havde begået vold, voldtægt og anden kønslig omgængelse med sin datter, født i 1983, dømt til anbringelse i hospital for sindslidende; tiltalte, der som 25-årig var kommet til Danmark i 1986 og havde hustru og fire børn i Danmark, udvist for bestandig).

Forsøg på drab:

- U 2004 97 H (60-årig iraker, der havde forsøgt at formå sin søn til at indkøbe en pistol og dræbe hans hustru og forsøgt at formå en bekendt til at købe en pistol til sig, idømt fængsel i 4 år, jævnfør paragraf 237, jævnfør paragraf 21, stk. 2; tiltalte, der havde opholdt sig i Danmark i 4 år og var separeret fra sin hustru, med hvem han havde 5 herboende børn, udvist for bestandig).
- U 2004 1050 H (tiltalte, der havde forsøgt at dræbe sin hustru med flere knivstik og havde stukket sin svoger flere gange med en kniv, idømt fængsel i 6 år og udvist for bestandig).
- U 2005 1279 H (udvisning af psykisk syg iraner dømt for forsøg på manddrab).

Teorisme:

- U 2008 1587 H (Udvisning efter bestemmelsen af iraker med lovligt ophold i 4 år 10 mdr. i forbindelse med dom på fængsel i 12 år for forsøg på terrorisme efter strfl paragraf 114, stk 1, nr 1 og 7 (manddrab og bombesprængning)).

Voldtægt:

- U 2003 2456 Ø (to tiltalte, der sammen med to andre mænd havde tvunget en kvinde ind i en skov, hvor de gennem et længere tidsrum havde holdt hende fast og tiltvunget sig samleje m.m., hver idømt fængsel i 3 år; den ene, der var tyrkisk statsborger, kommet til Danmark i 1999, og gift med en dansk kvinde af tyrkisk herkomst, med hvem han havde et barn på 4 år, udvist for bestandig).
- U 2004 1689 Ø (tiltalte, der gennem ca. 2 timer under trussel med en køkkenkniv havde tiltvunget sig samleje og anden kønslig omgængelse med sin hustru, der kort tid forinden havde meddelt, at hun ville skilles, idømt fængsel i 1 år og 9 måneder; udvist i 10 år; forurettede tilkendt 65.000 kr. i tortgodtgørelse).
- U 2004 2371 H (tiltalte, der sammen med tre andre havde deltaget i gruppevoldtægt af en kvinde, som de havde mødt på et diskotek og kørt ud i en skov, hvor voldtægten fandt sted over en periode på ca. to timer, idømt fængsel i 3 år; han, der var kommet til Danmark fra Tyrkiet i 1999 som 23-årig, og var gift med en dansk kvinde af tyrkisk herkomst, med hvem han havde en 4-årig søn, udvist for bestandig).
- U 2005 1022 V (18-årig tiltalt havde tildelt en kvinde slag i ansigtet, revet hende i håret og ført hende ind i et buskads og tiltvunget sig samleje med hende; tiltalte var på grund af mental retardering omfattet af paragraf 16, stk. 2, men blev idømt fængsel i 2 år og 3 måneder efter paragraf 16, stk. 2, 2. led; udvist for bestandig).

Drab:

- U 2000 1196/1 H (tiltalte, der var født og opvokset i Sierra Leone og i 1991 kommet til Danmark, hvor han havde to børn på 11 og 13 år, havde med 8 knivstik dræbt sin tidligere hustru; idømt fængsel i 10 år og udvist, da den begåede kriminalitet var så alvorlig, at det

ikke ville være i strid med art. 8 og da udlændingelovens paragraf 26, stk. 1 ikke talte afgørende imod udvisning),

- U 2001 1085/1 H (pakistaner, der med adskillige knivstik i hovedet og på kroppen havde forsøgt at dræbe en bankbestyrer, blev på grund af sindssygdom frifundet for straf, men dømt til anbringelse i hospital for sindslidende; han, der havde familie i Pakistan, som han havde besøgt i længere perioder, blev udvist for bestandig, under hensyn til, at udsendelse først ville ske ved endelig ophævelse af den idømte foranstaltning, og at tiltalte i den forbindelse kunne påberåbe sig paragraf 50 og paragraf 50 a).
- U 2001 1645 H (iransk statsborger havde dræbt sin ægtefælle og behandlet liget usømmeligt, jævnfør strfl paragrafparagraf 237 og 139. Frifundet for straf efter strfl paragraf 16 og dømt til anbringelse i hospital for sindslidende, jævnfør paragraf 68. Tiltalte var kommet hertil som flygtning i 1989 og havde 3 børn, som var anbragt i familiepleje. Endvidere havde han 3 søskende i Danmark, men derimod ingen familie i Iran. Det antoges ikke at være reel risiko for, at tiltalte ville blive straffet på ny for forholdene, hvis han vendte hjem til Iran. Han ville endvidere til sin tid, når spørgsmålet om udsendelse opstod, kunne påberåbe sig paragraf 31 og paragraf 50. Udvist for bestandig).
- U 2002 2023 H (tiltalt, der havde dræbt en beboer på et flygtningecenter med knivstik i brystkassen, idømt fængsel i 10 år under anvendelse af strfl paragraf 84, stk. 1, nr. 4; udvist for bestandig, da der ikke var reel risiko for, at tiltalte ville blive straffet med dødsstraf i Iran).
- U2007 1273 H (Udvisning for bestandig af tiltalt, der var idømt 12 års fængsel for manddrab ved at have affyret 2 pistolskud mod en cafegæst).
- U 2005 497 Ø (29-årig tiltalt, der havde tilføjet sin mor 16 knivstik, hvorved hun afgik ved døden, og derefter anrettet bål på og ved liget, hvorved der opstod ildebrand i lejligheden, dømt til anbringelse i hospital for sindslidende, jævnfør strfl paragraf 68, uden fastsættelse af længstetid; tiltalte, der var kommet til Danmark som 1-årig, havde haft hele sin skolegang og opvækst her, hvor hans nærmeste familie boede, og som ikke havde reel tilknytning til sit hjemland, blev ikke udvist; arveretten fortabt i medfør af arvelovens paragraf 36, stk. 1).
- U 2005 340 H (tiltalte, der var idømt 14 års fængsel for drab på ægtefælle samt drabsforsøg og seksuelle overgreb på steddatter, udvistes for bestandig).
- U 2005 902/2 H (14 års fængsel og udvisning for drab på 2-årigt barn).

8.8 Bilag 7

U.1998.376Ø	U.2005.1766H	U.2007.1340H
U.2000.820H	U.2005.2284V	U.2007.1878H
U.2000.822H	U.2005.2432H	U.2007.2463H
U.2001.1082H	U.2005.2747H	U.2007.2826H
U.2002.1411H,	U.2005.314H	U.2007.2908H
U.2002.736H	U.2006.1388H,	U.2007.719H
U.2003.2463Ø	U.2006.1533H,	U.2008.1587H
U.2003.56H	U.2006.212H	U.2008.2079OE
U.2003.622H	U.2006.522H	U.2008.2345Ø
U.2004.1282H,	U.2006.589H	U.2008.2378/2Ø
U.2004.2083H,	U.2006.802H	U.2008.356H
U.2004.97H	U.2006.831H	U.2008.668H
U.2005.1104Ø	U.2007.105H	
U.2005.142H	U.2007.1273H	

8.9 Bilag 8

Tfk 2002.307V
Tfk 2003.53V
Tfk 2004, S. 414/1
Tfk 2005.59V,
Tfk 2005 S. 571/3,
Tfk 2006 S. 369
Tfk 2006 S. 607/2
Tfk 2006 S. 718
Tfk 2007.85,
Tfk 2007.198/2
Tfk 2007.216
Tfk 2007.284/2
Tfk 2007.579
Tfk 2007.705V
Tfk 2007.721
Tfk 2008.395/2
Tfk 2008.624,
Tfk 2008.725